

Yaratıcı Dramanın Yüksek Öğrenime Entegrasyonu: Türkiye'deki İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümleri için Öneriler

Duygu Koroncu Özbilen¹

Makale Bilgisi

10.21612/yader.2026.006

Makale Geçmişi

Gönderim: 16.02.2025

Kabul: 22.07.2025

Anahtar Sözcükler

Yaratıcı drama

İngiliz dili ve edebiyatı

Yüksek öğretim

Türk eğitim sistemi

Makale Türü

Derleme makalesi

Öz

Yaratıcı drama, öğrencilerin derse katılımını artıran, eleştirel düşünme becerilerini destekleyen ve dil kullanımını geliştiren çağdaş bir öğretim yaklaşımıdır. Bu çalışma, özellikle İngiliz dili ve edebiyatı bölümleri bağlamında olmak üzere, yaratıcı dramanın yükseköğretim kurumlarındaki kullanımını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma kapsamında yürütülen literatür taraması; rol yapma, doğaçlama ve drama temelli etkinlikler gibi yaratıcı drama uygulamalarının üniversite düzeyindeki öğretimde nasıl kullanıldığını ortaya koymayı hedeflemektedir. İncelenen çalışmalar, söz konusu uygulamaların dil öğrenimini desteklediğini, öğrencilerin sözlü iletişim, edebi yorum ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirdiğini göstermektedir. Buna karşın, yaratıcı dramanın Türkiye'deki yükseköğretim kurumlarında sınırlı düzeyde uygulandığı görülmektedir. Kurumsal destek eksikliği, öğretim elemanlarının bu alanda yeterli hizmet içi eğitim almamış olması ve geleneksel öğretim yaklaşımlarının baskınlığı, yaratıcı dramanın yaygınlaşmasının önündeki başlıca engeller arasında yer almaktadır. Bu çalışma, uluslararası uygulama örneklerinden yararlanarak ve Türkiye'deki yükseköğretim sisteminin mevcut yapısını dikkate alarak, yaratıcı dramanın İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerine entegrasyonuna yönelik öneriler sunmaktadır. Öneriler; drama temelli derslerin tasarlanması, öğretim elemanlarının mesleki gelişmelerinin desteklenmesi ve disiplinler arası bir yaklaşımla drama, edebiyat ve dil öğretiminin bütünleştirilmesi başlıkları altında ele alınmaktadır. Araştırma, yaratıcı drama tekniklerinin üniversite düzeyinde uygulanmasının, öğrenci merkezli ve etkileşimli bir öğrenme ortamı oluşturmada önemli bir potansiyele sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

© 2026 by Yaratıcı Drama Dergisi.
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (CC BY-NC 4.0).

SCREENED BY

Önerilen Atıf

Koroncu Özbilen, D. (2026). Yaratıcı dramanın yüksek öğrenime entegrasyonu: Türkiye'deki İngiliz dili ve edebiyatı bölümleri için öneriler. *Yaratıcı Drama Dergisi*, 21(1), 127-144. <https://doi.org/10.21612/yader.2026.006>

1. Dr. Yıldız Teknik Üniversitesi Yabancı Diller Yüksekokulu, İstanbul, Türkiye. e-posta: ozbilenduygu@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0018-6389

Giriş

Eğitimde yaratıcı drama, öğrencileri rol oynamaya, hikâye anlatmaya ve doğaçlama etkinliklerine katılmaya teşvik eden ifade edici ve etkileşim temelli bir öğrenme yaklaşımıdır. Geleneksel tiyatrodan farklı olarak yaratıcı drama, bir izleyiciye yönelik performans üretimine odaklanmaz; bunun yerine keşfetme, deneyimleme ve kendini ifade etme sürecini merkeze alır. Bu yaklaşım, öğrencilerin farklı bakış açılarını ortaya koymalarına olanak tanırken, eleştirel ve yaratıcı düşünmeyi destekleyen bir öğrenme ortamı sunar. Lai'nin (2011) de belirttiği gibi yaratıcı drama, öğrenciler arasında eleştirel düşünme becerilerinin ve yaratıcılığın geliştirilmesinde önemli bir rol üstlenmektedir. Hayal gücüne dayalı etkinlikler aracılığıyla öğrenciler çeşitli konuları öğrenirken empati, iletişim ve problem çözme gibi temel yaşam becerilerini de geliştirme fırsatı bulurlar.

Drama derslerinde rol alma, doğaçlama oluşturma ve donuk imge (freeze-frame) gibi teknikler, katılımcılara düşüncelerini anında ve güvenli bir ortamda deneme olanağı sunan oyun temelli araçlar olarak öne çıkmaktadır (O'Toole & Dunn, 2002). Bu uygulamalar, öğretimde drama (Drama in Education – DIE) olarak adlandırılan daha kapsamlı bir pedagojik çerçeve içerisinde değerlendirilmektedir. Öğretimde drama, sınıf içeriğine drama etkinliklerini entegre ederek bilginin empati ve çoklu bakış açıları aracılığıyla anlamlandırılmasını amaçlar (Baldwin, 2012). Geleneksel tiyatrodan ayrılan bu yaklaşımda, gösterimden çok süreç ön plandadır, başarının ölçütü ise tamamlanmış bir performanstan ziyade öğrencilerin merak düzeyi ve öğrenme sürecine katılımıdır (Piazzoli, 2018).

Bu bağlamda yaratıcı drama, özellikle ikinci dil öğrenen bireyler ve küçük yaş grupları için etkili ve yaygın bir yöntem olarak öne çıkmaktadır. Oyun merkezli yapısı sayesinde öğretmen, basit bir hikâyeyi yönlendirebilir ya da bir sahnenin doğaçlama biçimde gelişmesine olanak tanıyabilir; bu durum öğrencilerin hayal gücünü ve sözlü ifade becerilerini güçlendirmektedir (Rızaoğlu, 2006). Akyol ve diğerleri (2021), yaratıcı drama atölyelerinin öğrencilerin motivasyonunu ve kelime hazinesini belirgin biçimde artırdığını vurgularken, Lai (2011) bu sürecin aynı zamanda eleştirel düşünmeyi dolaylı biçimde desteklediğini ifade etmektedir.

Yaratıcı drama ve öğretimde drama, sıcak sandalye ve düşünce takibi gibi benzer drama tekniklerinden yararlanmalarına rağmen amaçları ve uygulama biçimleri açısından farklı yönelimler göstermektedir. Yaratıcı drama, katılımcıların hayal gücünden beslenen serbest bir sahneleme sürecine dayanırken; öğretimde drama, bu teknikleri tarihsel canlandırmalar ya da akademik tartışmalar gibi belirli öğrenme çıktıları doğrultusunda daha planlı biçimde kullanmaktadır (Dearden & Macaro, 2016). Öğretmenler bu ayrımın farkında olduklarında, derslerini hedeflerle uyumlu bir yaklaşımla planlayıp yürütebilmektedir. Bu doğrultuda, belirli becerileri pekiştirmeye yönelik alıştırmalar, sosyal-duygusal gelişimi destekleyen yaratıcı drama etkinlikleri ya da disiplinler arası bağlantılar kurmayı amaçlayan öğretimde drama uygulamaları tercih edilebilmektedir (Cawthon & Dawson, 2011).

Bununla birlikte, yaratıcı dramanın eğitim ortamlarında planlanması ve uygulanması sürecinde çeşitli güçlüklerle karşılaşmaktadır. Kaynak eksikliği, öğretmenlerin bu alanda yeterli eğitim almamış olması ve geleneksel eğitim yapılarına yönelik direnç yaratıcı dramanın daha yaygın kullanılmasının önündeki temel engeller arasında yer almaktadır. Bazı bölgelerde eğitimcilerin yaratıcı drama metodolojilerine yeterince aşina olmaması, bu etkili öğretim yaklaşımının sınıf ortamlarında sınırlı kalmasına yol açmaktadır. Ayrıca, esnek olmayan öğretim ortamlarında

akademisyenler, yaratıcı dramayı zorunlu ders içerikleri ve standartlarla bütünleştirmekte güçlük yaşayabilmektedir (Dutton & Rushton, 2021, s. 332). Araştırmalar, yaratıcı dramanın Amerika Birleşik Devletleri, Kanada, Avrupa ve Türkiye'de giderek daha sağlam bir yer edindiğini ortaya koysa da öğretmen güveni, kaynak yetersizliği ve hazırlık eksikliği nedeniyle uygulamalar çoğu zaman sınırlı kalmaktadır (Akyol, vd. 2021).

Birçok çalışma, öğretmenlerin yaratıcı drama uygulamaları sırasında uygun fiziksel alan ve materyal eksikliği gibi sorunlarla karşılaştığını ortaya koymaktadır (Çabuker-Soyçelik ve Hotaman, 2022). Bu alanda yeterli eğitim alınmaması, eğitimcilerin yöntemi uygulama konusunda kendilerini yetersiz hissetmelerine neden olmaktadır. Ayrıca, geleneksel olmayan öğretim yöntemlerine yönelik direnç, yaratıcı dramanın sınıf içi uygulamalarını zorlaştırmaktadır (Evans, 2001). Bu tür yapısal ve pedagojik engeller, yaratıcı dramanın etkili biçimde kullanılmasını sınırlayan başlıca unsurlar arasında yer almaktadır.

Özetle yaratıcı drama, öğrencilerin derse aktif katılımını artıran, eleştirel düşünme ve yaratıcılığı destekleyen önemli bir eğitim aracı olarak değerlendirilmektedir. Bu çalışma, yaratıcı dramanın dünya genelindeki uygulamalarını, kullanılan yöntemleri, sağladığı faydaları ve farklı kültürel bağlamlarda karşılaşılan zorlukları ele almayı amaçlamaktadır. İnceleme, eğitim paydaşlarına yaratıcı dramanın öğrencilerin öğrenme deneyimlerini nasıl zenginleştirebileceğine ilişkin kapsamlı bir çerçeve sunmaktadır. Temel amaç, öğrencilerin yaratıcı düşünebilecekleri ve kendilerini özgürce ifade edebilecekleri bir öğrenme ortamı oluşturmaktır. Davies ve diğerleri (2013), yaratıcı öğrenme ortamlarının öğrencilerin hayal gücünü ve iş birliğini teşvik eden etkinlikler açısından taşıdığı önemi vurgulamaktadır. Farklı kültürler, yerel gelenekler, değerler ve eğitim hedefleri doğrultusunda yaratıcı drama uygulamalarını kendilerine özgü biçimlerde hayata geçirebilmektedir.

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Bu çalışma, kapsamlı bir literatür taraması ve tematik analize dayalı nitel bir araştırma tasarımını benimsemektedir. Akademik makaleler, kurumsal raporlar ve vaka çalışmaları incelenerek, farklı eğitim ortamlarında yaratıcı dramanın kullanımına ilişkin genel eğilimler belirlenmiştir. Araştırma, karşılaştırmalı bir yaklaşım çerçevesinde, farklı ülkelerin yükseköğretimde drama tabanlı öğretim yöntemlerini nasıl başarıyla uyguladığını incelemekte ve bu uygulamaların Türkiye'nin eğitim bağlamına uygunluğunu değerlendirmektedir. En iyi uygulamalar ve pedagojik yeniliklere odaklanan çalışma, yaratıcı dramanın İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerine entegrasyonu için kapsamlı bir çerçeve sunmayı amaçlamaktadır. Bulgular, temel zorlukları, fırsat alanlarını ve uygulanabilir stratejileri ortaya koymak amacıyla tematik olarak analiz edilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Veri toplama süreci, hakemli akademik dergilerde yayımlanmış çalışmalar, eğitim raporları ve ampirik araştırmalardan elde edilen literatürün incelenmesini kapsamaktadır. Bu kaynaklar, yaratıcı dramanın yükseköğretimde küresel ölçekte nasıl kullanıldığını geniş bir perspektifle anlamaya olanak sağlarken, Türkiye'ye özgü yapısal ve pedagojik zorlukların belirlenmesine de katkıda bulunmaktadır. Elde edilen bulgular, öğrenci katılımı, pedagojik etkililik ve kurumsal engeller gibi temel temalar doğrultusunda tematik analiz yöntemiyle sınıflandırılmıştır.

Türkiye'deki İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerinin mevcut müfredatları ayrıntılı biçimde incelenerek, hangi ders ve öğretim yöntemlerinin yaratıcı drama teknikleriyle zenginleştirilebileceği belirlenmiştir. Bu kapsamda, mevcut ders içeriklerinin drama teknikleriyle nasıl geliştirilebileceği değerlendirilmiş ve yaratıcı dramanın yükseköğretime yapısal olarak entegre edilebilmesi için gerekli düzenlemeler ortaya konmuştur. Ayrıca, yaratıcı drama tekniklerini başarıyla entegre etmiş yükseköğretim modelleri de inceleme kapsamına alınmıştır. Bu doğrultuda Amerika Birleşik Devletleri, Birleşik Krallık, Kanada ve çeşitli Avrupa ülkelerindeki üniversitelerde uygulanan drama temelli öğretim yaklaşımları değerlendirilmiş; bu yöntemlerin öğrenci başarısını artırma ve dil gelişimine katkı sağlama potansiyelleri analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular doğrultusunda, Türkiye'nin yükseköğretim sistemi için uyarlanabilir yöntemler belirlenmiş ve karşılaştırmalı değerlendirmeler yapılmıştır.

Son olarak, araştırma bulgularına dayalı olarak yaratıcı dramanın yükseköğretimde daha yaygın ve etkili biçimde kullanılmasını destekleyen öneriler geliştirilmiştir. Bu öneriler arasında, ders içeriklerine drama tabanlı öğretim yöntemlerinin eklenmesi, öğretim elemanlarına bu alanda gerekli becerilerin kazandırılmasına yönelik eğitim programlarının oluşturulması, öğrenci merkezli öğrenmenin teşvik edilmesi ve drama eğitimi için gerekli fiziksel ortam ile kaynakların sağlanması yer almaktadır. Toplanan veriler ışığında yönlendirilen çalışma grubu, Türkiye'nin eğitim bağlamına uygun uygulanabilir modeller sunmayı ve yaratıcı dramayı üniversitelerde daha etkili bir pedagojik araç olarak desteklemeyi amaçlamaktadır.

Verilerin Toplanması

Bulguların uygulanabilirliğini artırmak amacıyla, uluslararası karşılaştırmalı bir yaklaşım benimsenmiştir. Çalışmada, yenilikçi öğretim stratejileri ile bilinen Amerika Birleşik Devletleri, Birleşik Krallık, Kanada ve bazı Avrupa üniversitelerinde yaratıcı drama uygulamaları incelenmiştir. Bu kurumlarda benimsenen en iyi uygulamalar belirlenerek, müfredat tasarımı, akademisyen eğitimi, öğrenci katılım stratejileri ve değerlendirme yöntemlerine odaklanılmıştır. Elde edilen bulgular, Türkiye'deki yükseköğretim sistemi bağlamında değerlendirilerek olası uyarlamalar analiz edilmiştir.

Verilerin Analizi

Analiz süreci, farklı öğretim yöntemlerini ve bu yöntemlerin ortaya koyduğu sonuçları karşılaştırmaya yönelik olarak betimsel olarak yapılandırılmıştır. Bu yapı sayesinde, farklı kültürel ve eğitimsel bağlamlar arasındaki benzerlikler ve ayrışmalar ortaya konmuştur. Verilerin sentezlenmesiyle, Türkiye'deki İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerinin ihtiyaçlarına yönelik öneriler geliştirilmiştir. Sunulan öneriler, yaratıcı dramanın akademik ve kurumsal hedeflerle uyumlu biçimde entegrasyonunu sağlamayı amaçlamaktadır.

Araştırma ve Etik

Bu çalışma, akademik araştırmalarda kabul edilen en yüksek etik standartlara uygun biçimde yürütülmüştür. Şeffaflık, akademik dürüstlük ve güvenilirlik ilkeleri gözetilmiş; tüm kaynaklar APA 7 baskı kurallarına uygun olarak kullanılmıştır. Araştırma, herhangi bir önyargı ya da veri manipülasyonu içermeksizin gerçekleştirilmiştir. Çalışma tamamen yayımlanmış literatüre dayandığı için insan katılımcı içermemekte; bu nedenle bilgilendirilmiş onam ve gizlilikle ilgili herhangi bir etik sorun bulunmamaktadır.

Bulgular

Yaratıcı Dramada Küresel Yenilikleri Keşfetmek: Metodolojiler, Faydalar, Zorluklar ve Öğrenci Katılımı Üzerindeki Kültürel Etki

Yaratıcı drama, eğitimin önemli bir bileşeni olarak duygusal zekânın gelişiminde önemli bir rol oynamaktadır. Öğrenciler rol oynama etkinliklerine katıldıklarında, kendi duygularını ve başkalarının duygularını tanımayı öğrenerek empati ve öz farkındalık geliştirmektedir. Bu duygusal gelişim süreci, öğrencilerin gösteriler oluşturmak amacıyla birlikte çalışmalarlarıyla daha güçlü bir iş birliği ortamının oluşmasına katkı sağlamaktadır. Bunun yanı sıra drama, açık ve etkili iletişimi teşvik etmektedir; çünkü öğrenciler düşüncelerini ve duygularını farklı yollarla ifade etme fırsatı bulmaktadır. Annetta ve arkadaşları (2009) tarafından yapılan araştırmalarda da belirtildiği üzere, bu tür deneyimler öğrencilerin hem akademik hem de kişisel gelişimlerini zenginleştirmektedir. Baldwin (2012) ise yaratıcı dramanın duygusal zekâ üzerindeki etkisine dikkat çekmektedir. Öğrenciler farklı rollere girdiklerinde, kendi duygularını daha iyi anlama ve ifade etme becerileri kazanmakta; aynı zamanda başkalarının duygularını tanımayı öğrenmektedir. Bu durum, güçlü ilişkilerin temelini oluşturan empatik becerilerin gelişimini desteklemektedir.

Fu (2013) çalışmasında, etkileşimli teknolojilerin drama eğitimini ve öğrenci katılımını nasıl artırabileceğini incelemektedir. Fu, bu teknolojilerin yaratıcı drama ile bütünleştirildiğinde öğrencilere yeni üretim ve iş birliği olanakları sunduğunu belirtmektedir. Dijital anlatı araçları, video düzenleme yazılımları ve sanal gerçeklik gibi teknolojiler aracılığıyla öğrenciler yalnızca içerikle değil, aynı zamanda yaratım sürecinin kendisiyle de derinlemesine etkileşim kurmaktadır. Fu'nun çalışmasında öne çıkan önemli bulgulardan biri, etkileşimli teknolojilerin daha kapsayıcı bir öğrenme ortamı oluşturma potansiyelidir. Geleneksel drama yöntemleri bazı öğrencileri dışlayabilirken, dijital araçlar çekingen ya da konuşmaktan kaçınan öğrencilere kendilerini ifade etme fırsatı sunmaktadır. Bu sayede tüm öğrenciler sürece daha rahat katkı sağlayabilmektedir. Ayrıca, bu araçlarla gerçekleştirilen grup çalışmaları; iletişim, takım çalışması ve problem çözme gibi sosyal becerilerin gelişimine de katkı sunmaktadır. Ancak bu uygulamaların hayata geçirilmesinde çeşitli güçlükler bulunmaktadır. Kaynak yetersizliği ve öğretmenlerin teknoloji kullanımı konusunda yeterli eğitime sahip olmamaları, bu entegrasyon sürecini zorlaştırabilmektedir. Fu, geleneksel drama teknikleri ile teknolojinin dengeli biçimde kullanılmasının önemini vurgulamakta ve öğretmenlerin bu süreci sağlıklı bir şekilde yürütebilmeleri için rehberliğe ihtiyaç duyduklarını belirtmektedir.

Fu'nun çalışması, yaratıcı dramanın teknolojik araçlarla desteklendiğinde öğrenci katılımını önemli ölçüde artırdığını ve dönüştürücü öğrenme deneyimleri sunduğunu ortaya koymaktadır. Bu tür yenilikçi uygulamalar, öğrencilerin hem ders içeriğiyle hem de birbirleriyle daha derin ve anlamlı bağlar kurmasını sağlamaktadır.

Dünya genelinde farklı eğitim kurumlarında yaratıcı dramanın başarılı biçimde uygulandığı görülmektedir. Cawthon, Dawson ve Ihorn (2011), öğrencilerin drama etkinliklerine katıldıklarında sınıf içinde daha aktif bir rol üstlendiklerini vurgulamaktadır. Öğrenciler öyküleri ya da senaryoları canlandırdıklarında bilgiyi yalnızca pasif bir şekilde almak yerine, eğlenerek ve deneyimleyerek öğrenmektedir. Hart, Uuscheck ve Christel (2016) ise tiyatro derslerinin öğrencilerin okuma ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirdiğini ortaya koymaktadır. Bu bulgular, yaratıcı dramanın öğrenmeyi öğrenciler için daha keyifli ve etkili hale getirdiğini göstermektedir.

Arbo ve Benneworth (2007), yaratıcı dramanın farklı bağlamlara uyarlanabileceğini ve bu uyarlamaların olumlu sonuçlar doğurabileceğini gösteren vaka çalışmalarına dikkat çekmektedir. Örneğin, Brezilya'da uygulanan "Território de Apresentação" adlı programda öğrenciler, kimliklerini ve toplumsal sorunları yaratıcı drama aracılığıyla keşfetmektedir. Öğretmenler, öğrencilerin kendi yaşam deneyimlerini yansıtan gösteriler hazırlamalarına rehberlik etmektedir. Bu süreç sonucunda öğrencilerin özgüvenlerinin arttığı ve öğrenmeye yönelik bağlılıklarının güçlendiği görülmektedir.

Bu örnekler, yaratıcı dramanın yalnızca sanatsal becerileri değil, aynı zamanda eleştirel düşünmeyi ve toplumsal farkındalığı da desteklediğini ortaya koymaktadır. Bununla birlikte, yaratıcı dramanın geleneksel eğitim sistemlerine entegrasyonu çeşitli zorlukları beraberinde getirmektedir. Kaynak yetersizliği bu zorlukların başında gelmektedir. Düşük gelirli bölgelerdeki okullar, kostüm, sahne malzemeleri ve uygun oyun alanları gibi temel olanaklardan yoksun olabilmektedir. Qian ve Clark (2016), yeterli kaynak sağlanmadığında yaratıcı dramanın yaratıcılık, iş birliği ve iletişim gibi 21. yüzyıl becerileri üzerindeki etkisinin sınırlı kalacağını vurgulamaktadır.

Kurumsal direnç de önemli bir diğer engel olarak öne çıkmaktadır. Geleneksel eğitim sistemleri çoğu zaman sınav odaklıdır ve sanat temelli derslere yeterince önem verilmemektedir. Bu durum, öğretmenlerin yaratıcı drama yöntemlerini sınıf ortamında uygulamalarını zorlaştırabilmektedir. Ayrıca, bazı kültürel bağlamlarda yaratıcı drama eğitimin temel bir aracı olarak değil, daha çok bir hobi ya da ek etkinlik olarak algılanmaktadır.

Leung ve arkadaşları (2008), farklı kültürel deneyimlerin yaratıcılık üzerindeki olumlu etkilerine dikkat çekmektedir. Farklı kültürlerden unsurlar içeren drama etkinlikleri, öğrencilerin çeşitliliğe saygı duymalarını ve empati geliştirmelerini desteklemektedir. Bu sayede yalnızca akademik başarı değil, aynı zamanda kültürel farkındalık ve sosyal beceriler de gelişmektedir.

Kuppens ve arkadaşları (2021), yaratıcı drama müdahalelerinde öğrenci gelişimini değerlendirmek amacıyla kullanılan yöntemleri sistematik biçimde incelemektedir. Bu yöntemler genellikle ön-son testler, öz değerlendirme araçları ve gözleme dayalı öğretmen değerlendirmelerini içermektedir. Van Laar ve arkadaşları (2017) ise akran geri bildiriminin önemini vurgulamakta; bu değerlendirme yaklaşımının öğrencilerin kendi öğrenme süreçlerini sorgulamalarını teşvik ettiğini belirtmektedir. Akran ve öz değerlendirme uygulamaları, iletişim becerilerinin yanı sıra öz-yönelimli öğrenme becerilerinin gelişimine de katkı sağlamaktadır.

Martins ve Terblanche (2003), yaratıcı ortamların desteklenmesinin gerekliliğine dikkat çekmektedir. Okulların, öğretmenleri desteklemek amacıyla risk almayı ve yenilikçiliği teşvik eden ortamlar oluşturması gerektiğini savunmaktadırlar. Bu tür bir destek, yaratıcı drama uygulamalarının geliştirilmesini ve yaygınlaştırılmasını kolaylaştıracaktır. Knight (2004) ise yaratıcı drama uygulamalarındaki en önemli engellerden birinin öğretmenlerin bu alanda yeterli eğitimi almamış olmaları olduğunu ifade etmektedir. Yeterli eğitimden geçmemiş öğretmenler, bu yöntemleri etkili biçimde kullanmakta zorlanabilmektedir. Bu nedenle, hizmet içi eğitim programlarının yaygınlaştırılması ve yaratıcı öğretim yöntemlerine yönelik mesleki gelişimin desteklenmesi büyük önem taşımaktadır.

Üniversite Eğitiminde Yaratıcı Dramanın Araştırılması: Türkiye ve Ötesinde Kültürel Etkilerin ve Pedagojik Sonuçların Karşılaştırmalı Analizi

Kültürel bağlam, üniversitelerde yaratıcı dramanın etkililiğini doğrudan etkilemektedir. Örneğin, genellikle kolektivist kültürlerden gelen Türk öğrenciler, başlangıç aşamasında kendilerini dikkat odağına alan etkinliklere katılma konusunda çekingen davranabilmektedir. Ancak Celakar ve Ertürk'ün (2010) de belirttiği üzere, yeniliği destekleyen bir örgütsel kültürün teşvik edilmesi, öğrencilerin kendilerini daha rahat hissetmelerine katkı sağlayabilmektedir. Bu durum, öğrencilerin yargılanma korkusu yaşamadan risk alabilecekleri ve yeni deneyimlere açık olabilecekleri destekleyici bir öğrenme ortamının oluşması anlamına gelmektedir. Öğrenciler kendilerini güvende ve değerli hissettiklerinde, yaratıcı dramatik etkinliklere katılma olasılıkları da artmaktadır.

Bunun yanı sıra, Türk üniversitelerinde yaratıcı dramanın etkililiği, öğrenme ortamlarında yaratıcılığı destekleyen mevcut pedagojik çerçevelerle yakından ilişkilidir. Long (2014), yaratıcılığın incelenmesinde farklı araştırma metodolojilerine ihtiyaç duyulduğunu savunmakta ve çeşitli yaklaşımların test edilmesinin yaratıcı dramanın daha iyi anlaşılmasına ve etkili biçimde uygulanmasına katkı sağlayacağını ileri sürmektedir. Bu bakış açısı, öğretim uygulamalarını geliştirmeyi amaçlayan eğitimciler açısından önem taşımaktadır. Öğretmenler, farklı yöntemler kullanarak öğrencileri üzerinde en fazla etki yaratan stratejileri belirleyebilmekte ve bu sayede yaratıcı dramatik etkinliklerin öğrenme çıktıları üzerindeki etkisini artırabilmektedir.

Bir diğer önemli etken ise Türkiye'deki Suriyeli mülteci öğrencilerin eğitimi bağlamıdır. Taşkın ve Erdemli (2018), bu özgün durumun eğitimde yaratıcı dramanın kullanımı açısından sunduğu zorlukları ve fırsatları incelemektedir. Araştırmacılar, yaratıcı dramanın mülteci öğrencilerin yaşantılarını ve duygularını yeni bir eğitim ortamında ifade edebilmeleri açısından güçlü bir araç olabileceğini belirtmektedir. Bu uyarlanabilirlik, yaratıcı dramanın yalnızca geleneksel üniversite öğrencileri için değil, aynı zamanda marjinal grupların ihtiyaçlarını karşılamada da etkili olabileceğini göstermektedir. Eğitimciler, kültürel olarak anlamlı temaları ders içeriklerine dâhil ederek, farklı geçmişlere sahip öğrencilerin öğrenme süreciyle daha derin bağlar kurmalarına katkı sağlayabilmektedir.

Özetle, Türkiye'de üniversite düzeyinde yaratıcı dramanın uygulanması, kültürel etkiler ve farklı pedagojik sonuçlar tarafından şekillendirilmektedir. Eğitim kurumlarının yenilikçi bir kültüre öncelik vermesi ve öğrenci profillerinin çeşitliliğini dikkate alması durumunda, yaratıcı dramanın bir öğretim yöntemi olarak etkililiğinin artacağı açıktır. Bu dinamiklerin anlaşılması, yaratıcı dramanın farklı eğitim bağlamlarındaki avantajlarının en üst düzeye çıkarılması ve tüm öğrenciler için daha zengin bir öğrenme deneyimi sunulması açısından büyük önem taşımaktadır. Üniversite eğitiminde yaratıcı dramanın incelenmesinde, farklı ülkelerin bu öğretim yöntemine yaklaşımlarını karşılaştırmak ve uygulama sonuçlarını değerlendirmek temel bir gerekliliktir. Yaratıcı drama, öğrenmeyi desteklemek amacıyla rol oynama, anlatı oluşturma ve doğaçlama gibi tekniklerin kullanımını içermektedir. Dearden ve Macaro'ya (2016) göre, ülkeler yaratıcı dramayı yükseköğretimde benimseme biçimleri açısından önemli farklılıklar göstermektedir. Örneğin, Amerika Birleşik Devletleri ve Birleşik Krallık'ta yaratıcı drama, iletişim ve ekip çalışması gibi aktarılabılır becerileri geliştiren değerli bir araç olarak görülmektedir. Buna karşılık, Türkiye'de bu yöntemlerin benimsenmesi görece daha yeni bir gelişmedir. Bu durum, eğitim sisteminin uzun yıllar

boyunca geleneksel öğretim yöntemlerine dayalı olarak yapılandırılmış olmasından kaynaklanan kültürel bir bakış açısıyla ilişkili olabilir.

Ozarelli ve Rivenburgh (2016), yaratıcı dramanın günümüz iş gücü piyasasında kritik öneme sahip olan girişimci zihniyetin gelişimini nasıl desteklediğine ilişkin önemli bulgular sunmaktadır. Çalışmaları, yaratıcı drama etkinliklerine katılımın öğrencileri proaktif problem çözme becerileri geliştirmeye teşvik ettiğini ve özgüvenlerini artırdığını ortaya koymaktadır. Bu özellik, yükseköğretimin öğrencileri rekabetçi bir iş gücüne hazırlamayı hedeflediği Türkiye bağlamında özellikle önemlidir. Öğrencilerin doğaçlama ve rol oynama yoluyla farklı senaryolara katılım göstermeleri, yaratıcı dramanın eleştirel düşünme ve karar verme becerilerini geliştirmesine olanak tanımaktadır. Bu süreç, öğrencilerin daha uyumlu ve yenilikçi bireyler hâline gelmelerine katkı sağlamaktadır.

Daha geniş bir uluslararası çerçevede, Zubaidah ve arkadaşları (2017) tarafından gerçekleştirilen araştırma, yaratıcı dramanın farklılaştırılmış öğretim stratejileri aracılığıyla yaratıcı düşünmeyi nasıl geliştirdiğini ortaya koymaktadır. Araştırmacılar, bu stratejilerin farklı öğrenme stillerine ve bireysel tercihlere hitap ederek eğitimi daha kapsayıcı hâle getirdiğini savunmaktadır. Bu yaklaşım, birçok Batı ülkesinde yaratıcılığa ve bireysel ifadeye verilen kültürel önemle örtüşmektedir. Örneğin, Amerika Birleşik Devletleri ve Batı Avrupa'da yaratıcı drama, disiplinler arası öğrenmeyi ve öğrenciler arasındaki iş birliğini teşvik eden bir yöntem olarak üniversitelerde yaygın biçimde kullanılmaktadır. Bu pedagojik yaklaşım, öğrencilerin yalnızca yaratıcı ve eleştirel düşünme becerilerini değil, aynı zamanda ekip çalışması yetkinliklerini de geliştirmektedir. Kültürel faktörler, yaratıcı dramanın eğitim bağlamında nasıl algılandığını ve uygulandığını belirlemede önemli bir rol oynamaktadır. Türkiye'de dramatik etkinlikler, kolektif öğrenmeye verilen önem, iş birliği ve sosyal etkileşim gibi geleneksel değerleri yansıtmaktadır. Buna karşılık, Amerika Birleşik Devletleri ve Birleşik Krallık gibi ülkelerde öğrenme süreci daha çok bireysel ifade ve kariyer odaklı bir anlayışla ele alınmaktadır.

Pedagojik açıdan bakıldığında, Türkiye'de yaratıcı dramanın kullanımına ilişkin sonuçların diğer kültürlerde elde edilen bulgulardan farklılık gösterebileceği söylenebilir. Örneğin, Türk üniversiteleri yaratıcılığı toplumsal kalkınma ve kültürel miras bağlamında ele alarak yaratıcı dramayı yerel değerlerle bütünleştirebilir ve bu sayede öğrenme deneyimini zenginleştirebilir. Buna karşılık, uluslararası uygulamalar çoğunlukla yenilikçilik ve bireysel kazanımları önceliklendirmektedir. Sonuç olarak, yaratıcı dramanın pedagojik bir araç olarak etkililiği büyük ölçüde kültürel etmenlerden etkilenmektedir. Yaratıcı dramanın üniversite eğitimine entegre edilmesi, diğer ülkelerde olduğu gibi Türkiye'deki öğrenciler arasında da temel becerilerin geliştirilmesi açısından önemli bir potansiyel taşımaktadır. Farklı araştırma bulgularının sentezi, yaratıcı dramanın yalnızca akademik hedeflere değil, aynı zamanda kültürel beklentilere de hizmet ettiğini; öğrencilerin gelecekteki kariyerlerinde yaratıcılık ve gelişmiş girişimcilik becerileriyle ilerlemelerine katkı sağladığını ortaya koymaktadır.

Türkiye'deki İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümünün Analizi

Türkiye'deki İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerinin yapısı, öğrencilere kapsamlı bir eğitim sunmak üzere tasarlanmıştır. Bu bölümler, güçlü bir dilbilimsel kuramsal altyapıyı gerçek dünya uygulamalarıyla bir araya getirmeyi amaçlamaktadır. Birçok üniversite, edebiyat, dilbilim ve öğretim yöntemlerini harmanlayan müfredatlar oluşturmaya çalışmaktadır. Bu bütünlük yapı, öğrencilerin zengin ve çok boyutlu bir öğrenme deneyimine katılmalarına olanak tanımaktadır. Bölümler genellikle

İngiliz dili, dilbilim ve dil öğretimi gibi farklı alanlarda dersler sunmaktadır. Öğrenciler bu dersler aracılığıyla İngiliz dili ve edebiyatına ilişkin bütüncül bir bakış açısı geliştirmekte; dil kurallarını öğrenmenin yanı sıra metinler ve anlamlar üzerine eleştirel düşünme becerileri kazanmaktadır. Bu yapı, dil öğrencileri için gerekli olan eleştirel düşünme ve yaratıcılık gibi temel becerilerin gelişimini desteklemektedir.

Bununla birlikte, bu müfredat yapısının etkili biçimde uygulanmasında çeşitli zorluklar bulunmaktadır. Öğretim elemanları, çoğu zaman yeni ve yenilikçi öğretim uygulamalarına uyum sağlama konusunda güçlüklerle karşı karşıya kalmaktadır. Kırkgöz'ün (2008) vurguladığı üzere, müfredat yeniliğine duyulan ihtiyaç özellikle Türk ilköğretiminde belirgin olmakla birlikte, eğitimcilerin sınıflarına yeni yöntemleri dâhil etme sürecinde yaşadıkları güçlükler yükseköğretim düzeyinde de kendini göstermektedir. Bu durum, öğretim elemanlarının hem temel kuramsal içeriği kapsaması hem de öğrencileri çağdaş öğretim teknikleriyle öğrenme sürecine dâhil etmesi gereken İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerinde daha da belirginleşmektedir.

Ayrıca, öğrencilerin farklı eğitim geçmişlerine ve öğrenme ihtiyaçlarına sahip olmaları, öğretim sürecini daha karmaşık hâle getirebilmektedir. Birçok öğrenci farklı eğitim ortamlarından gelmekte ve İngilizce yeterlik düzeyleri bakımından çeşitlilik göstermektedir. Bu durum, öğretim elemanlarının sınıftaki tüm öğrencilere bireysel ihtiyaçları gözeten özgün yaklaşımlar sunmasını zorlaştırabilmektedir. Söz konusu çeşitlilik, eğitimcilerin daha esnek ve yaratıcı olmalarını; öğretim yöntemlerini her öğrencinin öğrenme gereksinimine uygun biçimde uyarlamalarını gerekli kılmaktadır.

Buna ek olarak, Türkiye'deki eğitim sistemi çoğu zaman daha geniş bürokratik ve kurumsal çerçevelerden etkilenmektedir. Hükümet ve eğitim otoriteleri tarafından belirlenen politikalar, müfredat tasarımını, öğretim elemanları için sağlanan kaynakları ve genel eğitim kalitesini doğrudan etkileyebilmektedir. Bu bağlamda, İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerinde görev yapan akademisyenler, öğrencilere nitelikli bir eğitim sunma çabası içerisinde bu düzenlemelerle uyum sağlamak durumunda kalmaktadır.

Genel olarak değerlendirildiğinde, Türkiye'deki İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerinin yapısı, dil eğitiminin farklı bileşenlerini bütünleştirme çabasını yansıtmaktadır. Bu yapı, öğrencilerin öğrenme sürecini ve derse bağlılıklarını artırmayı hedeflese de, eğitimcilerin karşılaştığı zorlukların göz ardı edilmemesi gerekmektedir. Bu sorunların ele alınması, öğretim uygulamalarında yeniliği destekleyen bir ortam oluşturmak amacıyla akademisyenler, yöneticiler ve politika yapımcılar arasında iş birliğini zorunlu kılmaktadır. Türkiye'deki İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerinde yürütülen eğitim uygulamaları büyük ölçüde edebiyatın dil öğreniminde bir araç olarak kullanılmasına dayanmaktadır. Hişmanoğlu (2005), İngilizcenin romanlar, şiirler ve tiyatro metinleri aracılığıyla öğretilmesinin, öğrencilerin dil becerilerini geliştirdiğini ve aynı zamanda onları farklı kültürlerle tanıştırdığını belirtmektedir. Bu yaklaşım, dil öğrenimini kültürel farkındalıkla birleştirerek daha zengin bir öğrenme deneyimi sunmaktadır.

Son yıllarda, daha çağdaş öğretim yöntemlerine yönelim dikkat çekmektedir. Bu bağlamda, ters yüz öğrenme modeli giderek daha fazla uygulanmaktadır. Bu modelde öğrenciler, yeni içerikleri evde genellikle video veya okuma materyalleri aracılığıyla öğrenmekte; sınıf içi zaman ise öğretim elemanının rehberliğinde etkinlikler, tartışmalar ve uygulamalar için kullanılmaktadır. Basal (2015) ile Turan ve Akdag-Cimen (2020), bu yaklaşımın öğrenme sürecini öğrenciler açısından daha aktif

ve ilgi çekici hâle getirdiğini tartışmaktadır. Öğrenciler, yalnızca ders anlatımını dinlemek yerine, konunun daha derinlemesine anlaşılmasını sağlayan tartışmalara ve grup çalışmalarına daha fazla katılım göstermektedir.

Bu olumlu gelişmelere rağmen, Türkiye'deki birçok öğretim elemanı modern öğretim yöntemlerini uygulama sürecinde çeşitli güçlüklerle karşılaşmaktadır. Bu güçlüklerin başında, mesleki gelişim ve hizmet içi eğitim ihtiyacı gelmektedir. Öğretim elemanları, yeni teknolojileri ve çağdaş öğretim yaklaşımlarını etkili biçimde kullanmak için gerekli bilgi ve deneyime her zaman sahip olmayabilmektedir. Bu durum, yeni yöntemlerin benimsenmesini zorlaştırmakta ve sınıf içi uygulamalara entegrasyon sürecini yavaşlatabilmektedir.

Bir diğer önemli sorun ise sınıf ortamlarının her zaman yenilikçi öğretim yöntemlerini destekleyecek koşullara sahip olmamasıdır. Türkiye'deki birçok üniversitede kalabalık sınıflar yaygın olup, bu durum öğretim elemanlarının öğrencileri aktif öğrenme süreçlerine dâhil etmelerini güçleştirebilmektedir. Kalabalık sınıflarda, öğrenci merkezli yaklaşımların başarısı için kritik öneme sahip olan bireysel ilginin sağlanması zorlaşmaktadır. Bu nedenle eğitimciler, kapsamlı içerik sunma gerekliliği ile öğrencileri daha etkileşimli bir öğrenme sürecine dâhil etme isteği arasında denge kurmakta zorlanabilmektedir. Bu noktada, kullanılan ölçme ve değerlendirme yöntemleri de öğretim uygulamalarının şekillendirilmesinde önemli bir rol oynamaktadır.

Köksal'ın (2019) araştırması, öğretim elemanlarının ders anlatımı sonrasında öğrencilerden aldıkları yansımaların, etkili öğretim yaklaşımlarının geliştirilmesinde ne denli önemli olduğunu ortaya koymaktadır. Öğrenciler, gerçek sınıf deneyimlerinin farklı öğretim yöntemlerinin güçlü ve zayıf yönlerini anlamalarına yardımcı olduğunu sıklıkla ifade etmektedir. Bu deneyimler, öğrencilerin sınıf ortamında edindikleri kuramsal bilgileri anlamlandırmalarına ve uygulamaya aktarmalarına katkı sağlamaktadır.

Buna ek olarak, müfredatlar genellikle edebiyat, eleştirel analiz ve dil becerilerine odaklanmaktadır. Öğrenciler, analitik düşünme becerilerini geliştiren edebi metinleri okumayı ve çözümlemeyi öğrenmektedir. Ders içerikleri, öğrencileri İngiliz edebiyatı, Amerikan edebiyatı ve dünya edebiyatı gibi farklı alanlarla tanıştırmak için çeşitli kültürel bakış açılarına maruz bırakmaktadır. Bu geniş kapsamlı yaklaşım birçok açıdan avantajlı olmakla birlikte, bazı eğitimciler özellikle konuşma ve yazma gibi pratik dil becerilerine daha fazla ağırlık verilmesi gerektiğini savunmaktadır. Türkiye'deki İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerinin kendine özgü yapısı, ülkenin farklı eğitim geleneklerinden kaynaklanmaktadır. Her üniversite, kendi eğitim felsefesi ve hedefleri doğrultusunda farklı öğretim yöntemleri benimseyebilmektedir. Bazı kurumlar araştırma ve akademik yazma becerilerine öncelik verirken, diğerleri dil ve iletişim becerilerinin geliştirilmesine daha fazla önem vermektedir. Bu çeşitlilik, öğrencilerin öğrenim gördükleri kuruma bağlı olarak farklı deneyimler yaşamalarına neden olabilmektedir.

Sonuç olarak, Türkiye'deki İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerinde kullanılan öğretim yaklaşımları, geleneksel uygulamalar ile yenilikçi yöntemler arasında bir denge arayışını yansıtmaktadır. Birçok öğretim elemanı, öğretim uygulamalarını güncelleme çabası içerisindeyken, aynı zamanda öğrencilerin ihtiyaçlarını ve bölgesel iş gücü piyasasının beklentilerini de dikkate almak durumundadır. Bu süregelen dönüşüm, yalnızca bölümlerin yapısal özelliklerini değil, aynı zamanda öğrencilerin giderek küreselleşen bir dünyaya hazırlanma sürecinde karşılaştıkları zorlukları da

ortaya koymaktadır. Öğrenci yansımalarından elde edilen bulgular, Türkiye'de İngilizce eğitiminin etkililiği üzerine yürütülen akademik tartışmalar için önemli bir kaynak oluşturmaktadır.

Türkiye'de İngiliz Dili ve Edebiyatı Bölümlerinin Müfredatına Yaratıcı Dramanın Entegre Edilmesi

Doğançay-Aktuna ve Kızıltepe (2005), yenilikçi öğretim yöntemlerinin İngilizce eğitiminin niteliğini önemli ölçüde artırabileceğini savunmaktadır. Geleneksel öğretim yaklaşımlarının çoğu zaman öğrencilerin farklı öğrenme ihtiyaçlarını karşılamada yetersiz kaldığını ve bunun motivasyon ile derse bağlılık eksikliğine yol açtığını vurgulamaktadırlar. Eğitimciler, yaratıcı dramayı öğretim sürecine dâhil ederek bu sorunları ele alan daha dinamik ve esnek bir öğrenme ortamı oluşturabilirler.

Yaratıcı dramanın kullanımı, öğrenciler arasındaki iş birliğini de önemli ölçüde desteklemektedir. Öğrenciler dramatik bir proje üzerinde birlikte çalıştıklarında iletişim kurmak, müzakere etmek ve ortak yorumlar geliştirmek durumunda kalmaktadır. Bu iş birliği süreci yalnızca dil becerilerinin gelişimine katkı sunmakla kalmamakta, aynı zamanda sınıf içinde bir topluluk duygusunun ve aidiyet hissini oluşmasına da yardımcı olmaktadır. Öğrenciler akranlarıyla daha yoğun etkileşim kurdukça, öğrenme sürecine yönelik motivasyonlarının ve derslere yaptıkları bilişsel yatırımın artması olası hâle gelmektedir.

Bunun yanı sıra, yaratıcı dramanın müfredata entegre edilmesi, öğrencilerin üzerinde çalıştıkları edebi metinlerle daha derin bir bağ kurmalarını da desteklemektedir. Dramatik etkinlikler aracılığıyla öğrenciler, metinlerdeki temaları, karakterleri ve olay örgülerini uygulamalı biçimde keşfetme olanağı bulmaktadır. Bu durum, öğrenme materyalini daha somut, ilişkilendirilebilir ve ilgi çekici hâle getirmektedir. Edebiyatla kurulan bu güçlü bağ, öğrencilerin edebi metinlere yönelik ilgisinin artmasına ve dil öğrenme isteğinin güçlenmesine katkı sağlamaktadır.

Gilakjani'ye (2017) göre drama gibi çeşitli öğretim yöntemlerinin kullanımı, yalnızca dil becerilerini geliştirmekle sınırlı kalmamakta; aynı zamanda genel iletişim becerilerinin gelişimine de katkı sunmaktadır. Bu iletişim becerileri, öğrencilerin düşüncelerini açık ve etkili biçimde ifade etmelerine, akranları ve öğretim elemanlarıyla sağlıklı bir etkileşim kurmalarına olanak tanıdığı için akademik başarı açısından büyük önem taşımaktadır. Ayrıca drama temelli etkinliklere katılan öğrenciler, genellikle daha motive hissettiklerini ve öğrendikleri bilgileri daha kalıcı biçimde hatırladıklarını belirtmektedirler (Hışmanoğlu, 2005). Bu motivasyon artışı, dramanın sunduğu uygulamalı öğrenme deneyimiyle ilişkilendirilebilir. Öğrenciler senaryolar üzerinde çalıştıklarında ya da dramatisasyon etkinliklerine katıldıklarında, yalnızca kelime bilgisi ya da dil bilgisi kurallarını ezberlemekle kalmamakta; dili gerçek yaşam bağlamlarında kullanma fırsatı elde etmektedirler. Bu tür aktif öğrenme süreçleri, dil edinimini daha anlamlı ve keyifli hâle getirmektedir.

Şimdiye kadar incelenen araştırmalar, yaratıcı dramanın eğitim uygulamalarına entegrasyonunun öğrenme sürecine yalnızca eğlenceli bir unsur eklemekle kalmadığını; aynı zamanda öğrencilerin dil ile kurdukları ilişkiyi dönüştürerek onları öğrenme sürecinin daha aktif katılımcıları hâline getirdiğini tutarlı biçimde ortaya koymaktadır. Türkiye'deki eğitim paydaşları müfredat iyileştirmelerini değerlendirdikçe, elde edilen bulgular yaratıcı drama gibi yenilikçi öğretim stratejilerinin programa dâhil edilmesini güçlü biçimde desteklemektedir. Öğrencilerin drama yoluyla öğrenme sürecine katılması, yalnızca akademik gereksinimleri karşılamakla kalmamakta; aynı zamanda onları küreselleşen dünyada etkili iletişim kurabilecek bireyler olarak yetiştirmeye de katkı sunmaktadır.

Tartışma, Sonuç ve Öneriler

Bu bölümde, çalışmanın bulguları her bir araştırma sorusu ayrı ayrı ele alınarak sunulmaktadır. Bulgular, yükseköğretimde yaratıcı drama üzerine gerçekleştirilen kapsamlı bir literatür taramasına dayanmaktadır ve dünya genelinde olduğu kadar Türkiye'deki İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerinde yaratıcı dramanın uygulanmasına odaklanmaktadır.

1. Yaratıcı drama, Türkiye'deki yükseköğretim düzeyindeki İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerine nasıl etkili bir şekilde entegre edilebilir?

Araştırma bulguları, yaratıcı dramanın Türkiye'deki İngiliz dili ve edebiyatı müfredatına etkili biçimde entegre edilmesinin; müfredatın gözden geçirilmesi, öğretim elemanlarının eğitimi, idari destek mekanizmalarının güçlendirilmesi ve disiplinler arası iş birlikleri gibi çok boyutlu bir yaklaşım gerektirdiğini ortaya koymaktadır. Yaratıcı dramayı başarıyla uygulayan kurumların, genellikle drama temelli dersleri müfredata dâhil ettikleri, mevcut edebiyat ve dil derslerinde drama tekniklerinden yararlandıkları ve öğretim elemanlarına yönelik sürekli mesleki gelişim olanakları sundukları görülmektedir. Öne çıkan önemli bir bulgu, kurumların geleneksel ders anlatımı temelli öğretimi tamamlayıcı nitelikte deneyimsel öğrenme yöntemlerini teşvik eden yapılandırılmış politikalar geliştirmeleri gerektiğidir.

Rızaoğlu'nun (2006) çalışmasında yaratıcı drama, yüksek düzeyde iletişimsel bir etkinlik olarak tanımlanmaktadır. Herhangi bir psikolojik ya da dilbilimsel kurama doğrudan dayanmamakla birlikte, yaratıcı dramanın esneklik, akıcılık, öğrenen ihtiyaçlarına odaklanma ve yaratıcılığı destekleme gibi özellikleri, onun iletişimsel yaklaşımla yakın bir ilişki içerisinde olduğunu göstermektedir. Fonksiyonel-notional (işlevsel-anlamsal) müfredatta yer alan bağlamlar, öğrencilerin dili yaratıcı biçimde kullanmalarını teşvik etmektedir. Hem iletişimsel yaklaşımı benimseyen dil öğretmenleri hem de diğer alanlardaki öğretmenler, yaratıcı dramayı müfredatlarına kolaylıkla entegre edebilmektedir. Ayrıca yaratıcı drama, İngilizce dışındaki yabancı dillerin öğretiminde de etkili bir yöntem olarak değerlendirilebilir; çünkü yabancı dil öğrenen bireyler, yeterliğe ulaşma sürecinde benzer aşamalardan geçmektedir.

2. Yaratıcı drama, dünya genelindeki yükseköğretim kurumlarında, özellikle İngiliz dili ve edebiyatı programlarında nasıl kullanılmaktadır?

Araştırmalar, yaratıcı drama tekniklerinin yükseköğretimde öğrencilerin dil edinimini önemli ölçüde desteklediğini göstermektedir. Rol yapma etkinliklerinin etkileşimli öğrenme ortamlarını teşvik ettiği ve bu ortamların dilsel becerilerin gelişimine katkı sağladığı belirtilmektedir. Kanada'da Shapiro & Leopold (2012), rol oyunlarının öğrenci katılımını artıran dinamik bir öğretim yöntemi olduğunu vurgulamaktadır. Benzer şekilde Japonya ve Brezilya gibi ülkelerde de öğretmenler, drama tekniklerinin kullanıldığı sınıflarda öğrencilerin motivasyon ve özgüven düzeylerinde artış gözlemlediklerini bildirmektedir. Bu durum, yaratıcı dramanın farklı kültürel bağlamlarda da etkili bir öğretim yöntemi olduğunu ortaya koymaktadır. Buna karşılık, Türkiye'deki birçok yükseköğretim kurumu bu teknikleri henüz geniş ölçekli ve sistematik biçimde uygulamaya koymamıştır. Bazı üniversitelerde küçük ölçekli drama atölyeleri veya tiyatro kulüpleri gibi uygulamalar bulunsa da, yaratıcı dramanın müfredata bütüncül biçimde entegre edildiği programlar yaygın değildir.

3. Yaratıcı dramanın pedagojik faydaları nelerdir?

(Öğrenci katılımı, dil yeterliliği ve edebi yorum açısından)

Araştırma, yaratıcı dramanın öğrenci öğrenme çıktıları üzerinde çeşitli açılardan olumlu etkiler sağladığını doğrulamaktadır:

Öğrenci Katılımı: Drama etkinlikleri, öğrencileri pasif bilgi alıcıları olmaktan çıkararak öğrenme sürecinin aktif katılımcıları hâline getirmektedir. Araştırmalar, yaratıcı dramaya katılan öğrencilerin daha motive olduklarını, derse daha fazla katılım gösterdiklerini ve dil öğreniminde risk almaya daha istekli davrandıklarını ortaya koymaktadır.

Dil Yeterliliği: Drama temelli teknikler, öğrencilerin akıcılık, telaffuz, kelime dağarcığı ve iletişim becerilerinde gelişim sağlamaktadır. Rol oynama ve doğaçlama etkinlikleri yoluyla öğrenciler dil yapılarını içselleştirmekte ve daha doğal konuşma ile yazma becerileri geliştirmektedir.

Edebi Yorum: Yaratıcı drama, öğrencilerin edebi metinleri daha derinlemesine kavramalarına katkı sağlamaktadır. Performans yoluyla karakterlerle, tarihsel bağlarla ve tematik unsurlarla kurulan etkileşim, öğrencilerin eleştirel düşünme ve metin çözümleme becerilerini geliştirmektedir (Piazzoli, 2018).

4. Türkiye'de yaratıcı dramanın yükseköğretim sisteminde yaygın olarak benimsenmesini engelleyen zorluklar nelerdir?

Türkiye'deki İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerinde yaratıcı dramanın entegrasyonunu sınırlayan başlıca engeller şu şekilde özetlenebilir:

Kurumsal Destek Eksikliği: Birçok üniversite, geleneksel öğretim yöntemlerini öncelikli görmekte ve drama temelli öğrenmeyi yeterince pedagojik bir yöntem olarak tanımamaktadır.

Eğitmen Eğitimi Yetersizliği: Öğretim elemanları, drama temelli pedagojik yaklaşımlar konusunda özel bir eğitim almadıkları için bu teknikleri kullanma konusunda çekimser davranabilmektedir.

Katı Müfredat Yapıları: Türkiye'deki üniversite müfredatları çoğunlukla ders anlatımı ve standart sınavlara dayalıdır; bu durum deneyimsel ve etkileşimli öğrenme yöntemlerine yeterli alan bırakmamaktadır.

Sınırlı Kaynaklar: Yurt dışında drama eğitimi müfredata entegre edilirken, Türkiye'deki birçok üniversite drama alanları, tiyatro programları için ayrılan fonlar ve drama temelli öğretim materyalleri açısından yetersizlik yaşamaktadır.

Kültürel ve Pedagojik Direnç: Bazı eğitimciler ve politika yapıcılar, dramayı temel bir öğretim yöntemi yerine yalnızca destekleyici bir etkinlik olarak görmekte; bu yaklaşım, akademik programlara entegrasyonu zorlaştırmaktadır (Doğan & Cephe, 2018).

5. Diğer ülkelerden Türkiye'nin eğitim bağlamına uyarlanabilecek en iyi uygulamalar nelerdir?

Papavassiliou-Alexiou ve Zourna'nın (2016) çalışmasında, Yunanistan'daki üniversitelerde öğretmen eğitim programlarına yaratıcı dramanın seçmeli ve zorunlu dersler aracılığıyla başarıyla entegre edildiği belirtilmektedir. Bu bağlamda öne çıkan uygulamalardan bazıları şunlardır:

Drama Temelli Müfredat Tasarımı: Türkiye'de edebiyat, dilbilim ve dil edinimi derslerine drama modülleri eklenebilir. Yumurtacı ve Mede'nin (2021) Türkiye'deki genç İngilizce öğrenenler üzerinde gerçekleştirdikleri çalışma, yaratıcı dramanın kelime edinimi ve yaratıcı düşünme becerileri üzerinde olumlu etkiler yarattığını ortaya koymaktadır. Bu bulgular doğrultusunda, üniversite

düzeyindeki İngiliz dili ve edebiyatı derslerine uyarlanabilecek örnek bir ders planı aşağıda sunulmuştur:

Aşama	Etkinlik	Drama Tekniği	Öğrenme Kazanımı
Isınma	Öğrenciler daire oluşturur; her biri bir kelimeyi duygusunu ifade eder ve poz verir.	Ayna Egzersizi / Donuk Görüntü	Duygusal farkındalık ve katılımın artırılması
Giriş	Kısa öykünün olay örgüsü ve karakterleri hakkında kısa ders	Tartışma + Hikâye Haritası	Arka plan bilgisinin etkinleştirilmesi ve odaklanma
Karakter Yürüyüşü	Öğrenciler bir karakter gibi yürür	Rol Yapma / Bedenselleştirme	Karakter özelliklerini somutlaştırma, empati ve yorum derinliği
Sahne Canlandırma	Küçük gruplar doğaçlamayla sahneleri canlandırır	Doğaçlama & Rol Yapma	Sözlü iletişim, yorumlama ve iş birliği geliştirme
Değerlendirme	Performans üzerine düşünme ve metinle karşılaştırma	Yansıtıcı Tartışma	Eleştirel düşünme, metin çözümleme ve kendini ifade etme
Yaratıcı Uzantı	Öğrenciler bir karakterin bakış açısından günlük yazar	Yaratıcı Yazma	Öğrenilenleri kişisel ve yansıtıcı biçimde sentezleme

Yumurtacı ve Mede’ye (2021, s. 121) göre, geleneksel öğretim yöntemleriyle karşılaştırıldığında yaratıcı drama, öğrencilerin kelime ediniminde belirgin bir gelişme sağlamıştır.

Disiplinler Arası İş Birliği: Türk üniversiteleri, tiyatro profesyonelleriyle iş birliği yaparak atölye çalışmaları, konuk dersler ve uygulamalı drama etkinlikleri düzenleyebilir. Örneğin, “Drama for Schools” (DFS) programında eğitim araştırmacıları ve tiyatro sanatçıları birlikte çalışarak öğretmen eğitim programlarına drama temelli pedagojiyi entegre etmiştir (Cawthon & Dawson, 2011, s. 3).

Öğretmen Eğitimi Programları: Türkiye’de akademisyenlere yaratıcı drama konusunda kuramsal ve uygulamalı bilgi kazandıracak hizmet içi eğitim programları geliştirilebilir.

Alternatif Ölçme ve Değerlendirme Yöntemleri: Performansa dayalı değerlendirmeler, yansıtıcı günlükler ve yaratıcı yazı çalışmaları gibi ölçme araçları üniversite düzeyinde kullanılabilir.

Bu uygulamaların benimsenmesi, Türk üniversitelerinin mevcut engelleri aşmasına ve öğrenci merkezli, etkileşimli ve yaratıcı bir öğrenme ortamı oluşturmasına katkı sağlayacaktır.

6. Yaratıcı dramanın entegrasyonunu desteklemek için hangi stratejiler uygulanabilir?

Sefton-Green, Thomson, Jones ve Bresler (2011), birçok uluslararası örnekte dramanın üniversite müfredatına, özellikle sanat, edebiyat ve eğitim fakültelerinde resmî olarak entegre

edildiğini belirtmektedir. Ayrıca öğretmenler için sürekli mesleki gelişim programlarının ve yapılandırılmış atölye çalışmalarının önemini vurgulamaktadırlar.

Eğitmenler İçin Eğitim Programları Geliştirme: Üniversiteler, yaratıcı drama metodolojileri üzerine uygulamalı eğitimler, sertifika programları ve mesleki gelişim kursları sunmalıdır. Horasan Doğan (2017, s. 151), yaratıcı dramanın etkili biçimde uygulanabilmesi için hizmet içi eğitimlerin gerekliliğine dikkat çekmektedir. Bu eğitimler, uygulamalı etkinlikler ve drama pedagojisinde güven kazandıran atölyeleri içermelidir.

Dramayı Müfredata Dâhil Etme: Drama, seçmeli ya da ders dışı bir etkinlik olarak değil; doğrudan edebiyat, dilbilim ve iletişim derslerinin ayrılmaz bir parçası hâline getirilmelidir (Dawoud, Hasim & Saad, 2022, s. 151).

Yaratıcı Drama Laboratuvarları Kurma: Öğrencilerin doğaçlama, sahneleme ve hikâye anlatımı gibi uygulamalara katılabilecekleri özel drama alanları oluşturulmalıdır (Nelson & Hood, 2021, s. 48).

Kurumsal Destek ve Politika Değişiklikleri: Üniversite yönetimleri, yaratıcı dramanın pedagojik değerini tanımalı; bu yönetime bütçe, kaynak ve müfredat esnekliği sağlamalıdır. Göksel (2025), drama temelli öğretimin özellikle dil öğretimi programlarında dönüştürücü bir güce sahip olduğunu vurgulamaktadır. Disiplinler arası iş birlikleriyle desteklenen bu yaklaşım, politika düzeyinde değişiklikleri ve güçlü bir kurumsal desteği zorunlu kılmaktadır (s. 112).

Yazarlar, edebiyat, dilbilim ve eğitim gibi çok disiplinli alanlarda drama temelli öğretim yeniliklerinin uygulanabilmesi için kurumsal uyumun gerekli olduğunu savunmaktadır. Bu durum, müfredat esnekliği, yeterli finansman ve geleneksel olmayan yaklaşımlara yönelik kültürel açıklığı gerektirmektedir. Ayrıca, yönetsel direnç, bölüm düzeyinde iş birliği eksikliği ve stratejik politika yetersizlikleri gibi sorunlara dikkat çekilmektedir. Bu bulgular, doğrudan aşağıdaki önerileri desteklemektedir:

- İngilizce, dilbilim ve eğitim alanlarında yaratıcı drama uygulamalarının teşvik edilmesi
- Kurumsal düzeyde güçlü destek mekanizmalarının oluşturulması
- Politika düzeyinde yapılacak düzenlemelerle yaratıcı dramaya sürdürülebilir bir zemin hazırlanması

Kaynakça

Annetta, L. A., Minogue, J., Holmes, S. Y., & Cheng, M. T. (2009). Investigating the impact of video games on high school students' engagement and learning about genetics. *Computers & Education*, 53(1), 74–85.

Arbo, P., & Benneworth, P. (2007). Understanding the regional contribution of higher education institutions: A literature review. *OECD Education Working Papers, No. 9*. OECD Publishing.

Baldwin, P. (2012). *With drama in mind: Real learning in imagined worlds*. A&C Black.

Basal, A. (2015). The implementation of a flipped classroom in foreign language teaching. *Turkish Online Journal of Distance Education*, 16(4), 28–37.

Koroncu-Özbilen, D. (2026). Yaratıcı dramanın yüksek öğrenime entegrasyonu: Türkiye'deki İngiliz dili ve edebiyat bölümleri için öneriler. *Yaratıcı Drama Dergisi*, 21(1), 127–144.

Cawthon, S. W., Dawson, K., & Ihorn, S. (2011). Activating student engagement through drama-based instruction. *Journal for Learning through the Arts*, 7(1). <https://escholarship.org/uc/item/6qc4b7pt>

Cawthon, S. W., & Dawson, K. M. (2011). Drama-based instruction and educational research: Activating praxis in an interdisciplinary partnership. *International Journal of Education & the Arts*, 12(17), 1–21.

Çabuker-Soyçelik, K., & Hotaman, D. (2022). Yaratıcı drama eğitimi alan öğretmenlerin derslerinde yaratıcı dramayı kullanma düzeyleri ve karşılaştıkları güçlükler. *Ulakbilge*, 72, 427–433.

Çakar, N. D., & Eürk, A. (2010). Comparing innovation capability of small and medium-sized enterprises: Examining the effects of organizational culture and empowerment. *Journal of Small Business Management*, 48(3), 325–359.

Davies, D., Jindal-Snape, D., Collier, C., Digby, R., Hay, P., & Howe, A. (2013). Creative learning environments in education—A systematic literature review. *Thinking Skills and Creativity*, 8, 80–91.

Dearden, J., & Macaro, E. (2016). Higher education teachers' attitudes towards English medium instruction: A three-country comparison. *Studies in Second Language Learning and Teaching*, 6(3), 455–486.

Doğan, S. H., & Cephe, P. T. (2018). A suggested syllabus for a creative drama course in ELT. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 14(1), 92–108. <https://dergipark.org.tr/en/pub/jlls/issue/43364/527982>

Doğançay-Aktuna, S., & Kızıltepe, Z. (2005). English in Türkiye. *World Englishes*, 24(2), 253–265.

Dawoud, L. K. A., Hasim, Z., & Saad, M. R. M. (2022). Creative drama in language education: A systematic literature review. In *Higher Education: Research from an Asian Perspective* (pp. 145–159). Springer.

Dutton, H., & Rushton, K. (2021). Developing literacy and language through drama pedagogy in a translanguaging space. In *Drama pedagogy: Subverting and remaking learning in the third space* (p. 332). Australian Journal of Language and Literacy.

Evans, R. (2001). *The human side of school change: Reform, resistance, and the real-life problems of innovation*. John Wiley & Sons.

Fu, J. (2013). Complexity of ICT in education: A critical literature review and its implications. *International Journal of Education and Development Using ICT*, 9(1), 112–125.

Gilakjani, A. P. (2017). A review of the literature on the integration of technology into the learning and teaching of English language skills. *International Journal of English Linguistics*, 7(5), 95–106.

Göksel, E. (2025). *Drama in teacher education: Radical spaces of possibility* (Doctoral dissertation, University of Zurich).

Hart, A., Uuscheck, B., & Christel, M. (2016). Drama and engagement: The influence of classroom theater activities on reading and critical thinking. *Youth Theatre Journal*, 30(2), 137–149. <https://doi.org/10.1080/08929092.2016.1187761>

Hart, J., Onuscheck, M., & Christel, M. (2016). *Acting it out: Using drama in the classroom to improve student engagement, reading, and critical thinking*. Routledge. <https://www.taylorfrancis.com/books/mono/10.4324/9781315559513/acting-juliet-hart-mark-onuscheck-mary-christel>

Horasan Doğan, S. (2017). *The effects of creative drama on ELT student teachers' metacognitive awareness and teaching skills* (Doctoral dissertation, Gazi University).

- Hişmanoğlu, M. (2005). Teaching English through literature. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 1(1), 53-66.
- Kırkgöz, Y. (2008). A case study of teachers' implementation of curriculum innovation in English language teaching in Turkish primary education. *Teaching and Teacher Education*, 24(7), 1859-1875.
- Knight, J. (2004). Internationalization remodeled: Definition, approaches, and rationales. *Journal of Studies in International Education*, 8(1), 5-31.
- Köksal, D. (2019). Learning while teaching: Student teachers' reflections on their teaching practicum. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 15(3), 895-913.
- Lai, E. R. (2011). Critical thinking: A literature review. *Pearson's Research Reports*, 6(1), 40-41.
- Leung, A. K. Y., Maddux, W. W., Galinsky, A. D., & Chiu, C. Y. (2008). Multicultural experience enhances creativity: The when and how. *American Psychologist*, 63(3), 169.
- Long, H. (2014). An empirical review of research methodologies and methods in creativity studies (2003-2012). *Creativity Research Journal*, 26(4), 427-438.
- Martins, E. C., & Terblanche, F. (2003). Building an organizational culture that stimulates creativity and innovation. *European Journal of Innovation Management*, 6(1), 64-74.
- Nelson, A. J., & Hood, M. (2021). Performing history: A new model for the college theatre classroom. *International Journal of Arts Education*, 19(2), 45-60.
- O'Toole, J., & Dunn, J. (2002). *Pretending to learn: Helping children learn through drama*. Pearson Education.
- Ozaralli, N., & Rivenburgh, N. K. (2016). Entrepreneurial intention: Antecedents to entrepreneurial behavior in the USA and Türkiye. *Journal of Global Entrepreneurship Research*, 6, 1-32.
- Qian, M., & Clark, K. R. (2016). Game-based learning and 21st-century skills: A review of recent research. *Computers in Human Behavior*, 63, 50-58.
- Papavassiliou-Alexiou, I., & Zourna, C. (2016). Teachers' professional competences: What has Drama in Education to offer? An empirical study in Greece. *Professional Development in Education*, 42(5), 767-786. <https://doi.org/10.1080/19415257.2015.1127270>
- Piazzoli, E. C. (2018). *Embodying language in action: The artistry of process drama in second language education*. Palgrave Macmillan.
- Rızaoğlu, F. (2006). Yaratıcı Drama Yardımıyla İngilizce Derslerini Yaşamla Buluşturmak. *Yaratıcı Drama Dergisi*, 1(1), 115-129.
- Sefton-Green, J., Thomson, P., Jones, K., & Bresler, L. (2011). *The Routledge international handbook of creative learning*. Routledge.
- Shapiro, S., & Leopold, L. (2012). A critical role for role-playing pedagogy. *TESL Canada Journal*, 30(1), 120-120.
- Taskın, P., & Erdemli, O. (2018). Education for Syrian refugees: Problems faced by teachers in Türkiye. *Eurasian Journal of Educational Research*, 18(75), 155-178.
- Turan, Z., & Akdağ-Cimen, B. (2020). Flipped classroom in English language teaching: A systematic review. *Computer Assisted Language Learning*, 33(5-6), 590-606.

Koroncu-Özbilen, D. (2026). Yaratıcı dramanın yüksek öğrenime entegrasyonu: Türkiye'deki İngiliz dili ve edebiyatı bölümleri için öneriler. *Yaratıcı Drama Dergisi*, 21(1), 127-144.

Van Laar, E., Van Deursen, A. J., Van Dijk, J. A., & De Haan, J. (2017). The relation between 21st-century skills and digital skills: A systematic literature review. *Computers in Human Behavior*, 72, 577-588.

Yumurtacı, N., & Mede, E. (2021). Using creative drama in teaching English to young learners: Effectiveness on vocabulary development and creative thinking. *Ilkogretim Online - Elementary Education Online*, 20(1), 115-128. <https://doi.org/10.17051/ilkonline.2021.01.017>

Zubaidah, S., Fuad, N. M., Mahanal, S., & Suarsını, E. (2017). Improving the creative thinking skills of students through differentiated science inquiry integrated with a mind map. *Journal of Turkish Science Education*, 14(4), 77-91.

Integrating Creative Drama into Higher Education: Recommendations for English Language and Literature Departments in Turkey

Duygu Koroncu Özbilen ¹

Article Info

10.21612/yader.2026.006

Article History

Received: 16.02.2025

Accepted: 22.07.2025

Keywords

Creative drama

English language and literature

Higher education

Turkish education system

Article Type

Review paper

Abstract

Yaratıcı drama, öğrencilerin derse katılımını artıran, eleştirel düşünme becerilerini destekleyen ve dil kullanımını geliştiren çağdaş bir öğretim yaklaşımıdır. Bu çalışma, özellikle İngiliz dili ve edebiyatı bölümleri bağlamında olmak üzere, yaratıcı dramanın yükseköğretim kurumlarındaki kullanımını incelemeyi amaçlamaktadır. Araştırma kapsamında yürütülen literatür taraması; rol yapma, doğaçlama ve drama temelli etkinlikler gibi yaratıcı drama uygulamalarının üniversite düzeyindeki öğretimde nasıl kullanıldığını ortaya koymayı hedeflemektedir. İncelenen çalışmalar, söz konusu uygulamaların dil öğrenimini desteklediğini, öğrencilerin sözlü iletişim, edebi yorum ve eleştirel düşünme becerilerini geliştirdiğini göstermektedir. Buna karşın, yaratıcı dramanın Türkiye'deki yükseköğretim kurumlarında sınırlı düzeyde uygulandığı görülmektedir. Kurumsal destek eksikliği, öğretim elemanlarının bu alanda yeterli hizmet içi eğitim almamış olması ve geleneksel öğretim yaklaşımlarının baskınlığı, yaratıcı dramanın yaygınlaşmasının önündeki başlıca engeller arasında yer almaktadır. Bu çalışma, uluslararası uygulama örneklerinden yararlanarak ve Türkiye'deki yükseköğretim sisteminin mevcut yapısını dikkate alarak, yaratıcı dramanın İngiliz dili ve edebiyatı bölümlerine entegrasyonuna yönelik öneriler sunmaktadır. Öneriler; drama temelli derslerin tasarlanması, öğretim elemanlarının mesleki gelişimlerinin desteklenmesi ve disiplinler arası bir yaklaşımla drama, edebiyat ve dil öğretiminin bütünleştirilmesi başlıkları altında ele alınmaktadır. Araştırma, yaratıcı drama tekniklerinin üniversite düzeyinde uygulanmasının, öğrenci merkezli ve etkileşimli bir öğrenme ortamı oluşturmada önemli bir potansiyele sahip olduğunu ortaya koymaktadır.

© 2026 by Yaratıcı Drama Dergisi.
This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0 International License (CC BY-NC 4.0).

SCREENED BY

Suggested Citation

Koroncu Özbilen, D. (2026). Integrating creative drama into higher education: Strategies for English language and literature departments in Türkiye. *Yaratıcı Drama Dergisi*, 21(1), 127-144. <https://doi.org/10.21612/yader.2026.006>

1. Ph.D., Yıldız Technical University School of Foreign Languages, İstanbul, Türkiye, email: ozbilenduygu@gmail.com, ORCID: 0000-0003-0018-6389

Introduction

Creative drama in education is an expressive and interactive form of learning that encourages students to participate in role-play, storytelling, and improvisation. Unlike traditional theatre, creative drama does not focus on performance for an audience; instead, it prioritizes exploration and self-expression. This approach enables students to explore various perspectives, fostering an environment that encourages critical and creative thinking. As Lai (2011) points out, creative drama plays a crucial role in enhancing students' critical thinking skills and creativity. Through imaginative games, students learn about various subjects and develop essential life skills, including empathy, communication, and problem-solving.

In drama classrooms, techniques such as role-play, improvisation, and freeze-frame function like play tools, providing learners with structured opportunities to explore ideas in real time (O'Toole & Dunn, 2002). These moves support larger programs known as drama in education, or "DIE," which means weaving drama into school subjects so students trade knowledge with empathy and cross-disciplinary insight (Baldwin, 2012). DIE differs from theater in that it prizes process over show; success is measured by student curiosity rather than applause for a finished act (Piazzoli, 2018). Under this umbrella, creative drama stands out, especially for young children and learners mastering a new language. Because creative drama thrives on play, teachers guide simple tales or let scenes bubble up, boosting imagination and speech along the way (Rizaoglu, 2006). Akyol et al. (2021) note that such practice enhances learner motivation and vocabulary, while Lai (2011) argues it subtly cultivates critical thought. However, creative drama and drama in education draw on similar activities-intentionally directed exercises like hot-seating and thought-tracking-the first tends to be looser and more centred on imaginative play. In contrast, the second usually applies those activities in pursuit of defined learning outcomes, such as history re-enactments or science debates (Dearden & Macaro, 2016). When teachers recognise this difference, they can choose a particular approach-skill-building exercises for targeted practice, creative drama for broader social-emotional growth, or drama in education for linking knowledge across subjects, in line with the instructional objectives they aim to achieve in any given lesson (Cawthon & Dawson, 2011).

However, creative drama in education can face several challenges despite its advantages. These include the lack of resources, the training of insufficient numbers of teachers, and resistance to traditional educational structures. In some regions, educators may not be familiar with creative drama methodologies, leading to underutilization of this effective teaching strategy. In addition, in environments with rigid lesson plans, teachers may have difficulty incorporating creative drama alongside mandatory topics and standards (Dutton & Rushton, 2021, p. 332). Studies reveal that although creative drama "has earned an increasingly secure place" in educational systems of the United States, Canada, Europe, and Türkiye, its practical use typically remains limited due to gaps in teacher confidence, resources, and preparedness (Akyol, Tezel, & Tombak, 2021, p. 1).

Many educators face challenges when using creative drama in schools. One major constraint is the limited accessibility of essential materials and physical space. Insufficient teacher training leaves educators unprepared for this method. In addition, there is often resistance to non-traditional teaching methods (Evans, 2001). These problems hamper the effective use of creative drama.

In summary, creative drama is a valuable educational tool that enhances critical thinking and creativity while promoting greater student participation. This literature review aims to shed

light on the various practices of creative drama worldwide, examining its methodologies, benefits, and associated challenges to promote effective learning within different cultural contexts. Exploring these issues will provide insights into how educational stakeholders can leverage creative drama to benefit students everywhere. Creative drama in education uses various methodologies from around the world. A primary objective is to create a space where students can think creatively and express themselves. Davies et al. (2013) highlight the importance of “creative learning environments.” These environments encourage students to engage in activities that promote imagination and collaboration. Different cultures have their own unique ways of implementing creative drama, shaped by local traditions, values, and educational objectives.

Method

Research Design

This study employed a qualitative research design based on an extensive literature review and thematic analysis. By exploring academic articles, institutional reports, and case studies, the research identified patterns in the use of creative drama across various educational settings. It adopted a comparative approach, examining how different countries have successfully implemented drama-based teaching methods in higher education and evaluating their relevance to Türkiye’s educational landscape. By focusing on best practices and pedagogical innovations, this research aims to provide a comprehensive framework for integrating creative drama into the English language and literature departments. The findings are analyzed thematically to highlight key challenges, opportunities, and implementation strategies.

Data Collection Tools

The data collection process involved reviewing literature from peer-reviewed journals, educational reports, and empirical studies. These sources provided a broad understanding of how creative drama has been utilized in higher education globally and helped identify the challenges specific to Türkiye. Thematic analysis was used to categorize findings into key areas, such as student engagement, pedagogical effectiveness, and institutional barriers. The existing curricula of English language and literature departments in Türkiye were analyzed in detail to determine which courses and methods could incorporate creative drama techniques. This study evaluated how current course content could be enriched through drama-based approaches and identified the necessary curriculum modifications to systematically integrate creative drama into higher education. Furthermore, higher education models that had successfully integrated creative drama techniques were reviewed. This study examined drama-based teaching approaches in universities across the United States, the United Kingdom, Canada, and several European countries, identifying methods that enhance student achievement and foster language development. Based on findings from these applications, appropriate methods for Türkiye’s higher education system were identified, and comparative analyses were conducted.

Finally, based on the research findings, recommendations were developed to promote the broader and more effective use of creative drama in higher education. These recommendations include integrating drama-based teaching techniques into course content, establishing training programs to equip academics with expertise in this field, encouraging student-centered learning approaches, and

providing the necessary infrastructure and resources for drama education. The working group, guided by the collected data, aims to present applicable models suited to Türkiye's educational context that support the use of creative drama as a more effective pedagogical tool in universities.

Data Collection

An international comparative approach was employed to enhance the applicability of the findings. This study examined creative drama applications in universities from countries known for innovative teaching strategies, including the United States, the United Kingdom, Canada, and select European institutions. Best practices from these institutions were identified, focusing on curriculum design, faculty training, student engagement strategies, and assessment methods (Thompson, Johnstone, & Thurlow, 2002, p. 6). These findings were then evaluated in the context of the Turkish higher education system to explore potential adaptations.

Data Analysis

The analysis is structured to compare various teaching methodologies and their outcomes, drawing parallels between different cultural and educational contexts. By synthesizing these insights, this study presents recommendations for English language and literature departments in Türkiye to ensure that the integration of creative drama aligns with both academic and institutional objectives.

Research and ethic

The current study adheres to the highest ethical standards in academic research, ensuring transparency, integrity, and reliability. APA 7th edition guidelines cite all resources, and the research is conducted without bias or data manipulation. As the study is based entirely on published literature, no human participants were involved, eliminating concerns about informed consent and confidentiality. Additionally, the findings and recommendations are presented objectively, in accordance with academic ethics.

Problem Statement

Despite the growing recognition of creative drama as an effective pedagogical tool worldwide, its integration into English language and literature departments in Türkiye remains notably limited. Many universities continue to rely on traditional lecture-based teaching methods, often leading to passive learning environments where students struggle to engage deeply with the material. Creative drama, emphasizing role-playing, improvisation, and interactive storytelling, has been widely recognized as a practical approach to fostering critical thinking, creativity, and linguistic competence. However, various institutional and pedagogical challenges hinder its broader implementation in higher education across Türkiye.

One of the primary barriers to the adoption of creative drama in university curricula is the lack of institutional commitment and teacher training. Many educators are either unfamiliar with drama-based teaching methodologies or lack the necessary resources to integrate them effectively into their classrooms. Additionally, the rigidity of traditional educational structures, which prioritize memorization and standardized assessments, limits opportunities for experimental and learning methods, such as creative drama.

This study examines global practices in creative drama by addressing the gap between theoretical knowledge and practical application in language and literature education. By analyzing

how creative drama has been successfully implemented in higher education institutions worldwide, this research aims to identify the challenges specific to Türkiye and propose strategies to overcome them. The ultimate goal is to advocate for a more interactive, student-centered learning environment that fosters both linguistic proficiency and interpretive skills.

Exploring Global Innovations in Creative Drama: Methodologies, Benefits, Challenges, and Cultural Impact on Student Engagement

Creative drama plays an essential role in education by improving emotional intelligence. When students engage in role-playing games, they learn to understand their feelings and those of others, promoting empathy and self-awareness. This emotional growth leads to better peer collaboration, while students work together to create shows. In addition, drama encourages clear communication, as students express their ideas and emotions effectively. These experiences enrich students' learning and personal development, as noted by Annetta et al. (2009). Overall, creative drama is a powerful tool to promote these essential skills. Baldwin (2012) highlights another important area in which creative drama makes a difference: emotional intelligence. When students assume different roles, they learn to understand better and express their feelings. They also learn to recognize others' emotions. This practice in understanding emotions leads to better interpersonal skills. Students become more empathetic, which is essential for building strong relationships inside and outside the classroom.

In his study, Fu (2013) examines how interactive technologies can further improve drama education and engagement. Fu emphasizes that this technology, when effectively integrated, opens new ways for creativity and collaboration between students. For example, using digital narrative tools, students can create their own narratives and characters that closely align with the principles of creative drama. By incorporating technologies, such as video editing software or virtual reality, students dive not only into dramatic content but also into the creation process, promoting higher levels of engagement. A remarkable discovery of Fu's work is how interactive technologies can facilitate a more inclusive environment for students. Traditional drama methods can inadvertently marginalize certain voices in the classroom. However, through technology, students who may be shy or not trusting to speak can express themselves digitally. This change enables all students to have a voice that they may feel hesitant to share verbally. This inclusion increases participation, as every student has a chance to contribute comfortably. In addition, Fu (2013) discusses the role of collaboration in theater exercises that use technology. When students work together on projects involving interactive media, they develop essential social skills, such as teamwork, communication, and problem-solving. These skills are vital not only in drama but also extend to all areas of their academic and social lives. The collaborative aspect of creative drama, amplified by technology, transforms the learning environment into a space where students feel valued and heard. Challenges exist in the implementation of creative drama technology. Educators may face barriers, such as limited access to resources or a lack of training in effectively using these technologies in a drama context. Fu (2013) notes that balancing traditional drama techniques with modern technology requires careful consideration. Educators need support and guidance to create a cohesive learning experience that maximizes the benefits of both approaches.

In short, Fu's (2013) evidence demonstrates that creative drama, especially when enhanced by interactive technologies, significantly increases student involvement and promotes transformative learning experiences. These findings underscore how innovative practices in theater education

can create a vibrant learning environment that encourages students to engage meaningfully with themselves, their colleagues, and the content they are studying. The creative drama has been successfully implemented in various educational institutions worldwide, yielding diverse contexts and cultural outcomes. A multitude of case studies indicate that effective methods suitable for various regions can be adopted (O’Toole & Dunn, 2002). The research conducted by Cawthon, Dawson, and Ihorn (2011) suggests that when students participate in creative drama, they play a more active role in class. This active participation is important because it connects students to a deeper level. For example, when students exercise stories or scenarios, they not only passively receive information but also explore and understand the concepts in a fun way. Hart, Uuscheck, and Christel (2016) found that involvement in theater lessons can lead to greater commitment to subjects such as reading and critical thinking. This suggests that creative drama can make learning more pleasant and effective for students.

According to Arbo and Benneworth (2007), these case studies demonstrate how institutions can adapt creative drama to meet their unique needs and achieve positive learning outcomes. An example comes from Brazil, in which a program called “Território de Apresentação” has been implemented. This program has used creative drama to help students explore their identities and the community’s problems. The teachers were trained to guide students in developing road shows that reflect their lives. As a result, the students reported greater trust and involvement in their learning. This case exemplifies how creative drama not only improves artistic skills but also encourages critical thinking and social awareness.

As Arbo and Benneworth (2007) highlight, understanding regional contributions enables the broader application of successful practices. By examining these different results, educators worldwide can consider how similar programs could be implemented to improve students’ involvement and learning through creative drama. The integration of creative drama into traditional educational systems has various challenges that educators should navigate. A significant challenge is resource limitations. Many schools lack the materials and space needed to implement theater programs effectively. In low-income areas, schools can struggle with budgets, leading to a lack of costumes, props, and even performance spaces. This scarcity can make it challenging to create involved and immersive dramatic experiences for students. As highlighted by Qian and Clark (2016), without adequate resources, the potential of creative drama to develop critical skills in 21st-century creativity, collaboration, and communication is limited.

Institutional resistance is another challenge educators face when integrating creative drama. Traditional educational systems usually prioritize standardized tests and academic subjects, which can decrease the value placed on the creative arts. Teachers may face pushback from school administrations that prioritize major subjects, such as mathematics and sciences, over the arts, including drama. This resistance may discourage teachers from implementing creative drama, as they fear being criticized or evaluated unfavorably for not focusing on traditional subjects or testing. According to Qian and Clark (2016), this disconnection creates a significant barrier, as integrating drama with essential skills requires support from the entire educational community, including policy and school leaders.

Cultural perceptions of drama as an educational tool can also pose challenges across regions worldwide. In some cultures, performing arts may not be seen as essential to education as more

academic activities. This perception can lead to a lack of support from parents and community members, further complicating teachers' efforts to incorporate drama into their class plans. Qian and Clark (2016) note that in cultures where educational success is strictly measured by academic performance, the benefits of drama, such as promoting emotional intelligence and teamwork, may not be recognized or appreciated.

Leung et al. (2008) highlight the positive effects of multicultural experiences on creativity. They argue that when students are exposed to different cultural perspectives through creative drama, they become more open to new ideas. This opening fosters greater creativity, as students learn to appreciate differences and collaborate with peers from diverse backgrounds. When students engage in theatrical activities that incorporate elements from multiple cultures, this educational experience not only enriches their learning experience but also promotes empathy and understanding. This approach feeds creativity, respecting and celebrating diversity. By aligning drama pedagogy with students' cultural contexts, educators can create a dynamic class that not only improves learning outcomes but also prepares students to thrive in a globalized world. Evaluating the outcomes of creative dramatic interventions can be complex, but various methodologies have been developed to assess students' progress effectively. The systematic review of Kuppens et al. (2021) highlights several evaluation approaches used in creative acting programs worldwide. These approaches often focus on pre- and post-evaluation tools that assess students' skills, knowledge, and personal development in theatrical activities. Standard tools include skills that specify performance criteria, self-assessments in which students reflect on their learning, and educators' observational assessments during dramatic sessions.

Peer feedback mechanisms have also been highlighted as important for evaluating learning in creative drama. Van Laar et al. (2017) underline that the assessments even encourage students to reflect critically on their own work and that of others. In many educational systems, peer feedback is seen as a valuable tool for promoting involvement. The students discussed mutual performances, leading to conversations on creativity and understanding of different perspectives. These practices not only improve learning but also develop essential communication skills. In addition to peer feedback, self-assessment emerged as a powerful way to involve students in their learning process. By encouraging students to set goals and evaluate their performance, educators foster learning. This practice varies in terms of intercultural level. For example, in Western contexts, self-assessment could focus more on personal growth and skills. On the contrary, in cultures that emphasize common values, students can evaluate their contributions to the group's objectives and the overall services.

Martins and Terblanche (2003) emphasize the importance of organizational cultures that support creativity and innovation. By implementing their suggestions, schools can create environments that foster experimentation and risk-taking. This could include providing teacher resources to develop and share creative drama activities or create collaboration projects that allow students and teachers to explore drama together. The research could evaluate the impacts of these support environments on professionals and their students, observing whether a culture of creativity leads to more effective educational results.

However, implementing creative drama in education poses challenges. Knight (2004) points out that an important obstacle is the lack of trained educators who are competent in drama techniques. In many regions, teachers receive little training in creative drama, which can limit their ability to integrate these methods effectively into the curriculum. In addition, there may be cultural

resistance to unconventional teaching methods, since some educational systems prioritize traditional pedagogies. Overcoming these challenges requires investment in professional development and in promoting creative teaching practices to support teachers.

Exploring Creative Drama in University Education: A Comparative Analysis of Cultural Influences and Pedagogical Outcomes in Türkiye and Beyond

The cultural context shapes the pedagogical impact of creative drama in universities. For example, Turkish students, who often come from collectivist cultures, could initially hesitate to engage in activities that put them under the spotlight. However, as Celakar and Ertürk (2010) note, fostering an organizational culture that encourages innovation can help students feel more comfortable. This means cultivating a psychologically safe learning atmosphere where students can take risks and experiment without fear of judgment. When students feel safe and valued, they are more likely to participate in creative dramatic activities.

In addition, the effectiveness of creative drama in Turkish universities is linked to existing frameworks that promote creativity in learning environments. Long (2014) argues for the need for diverse research methodologies in the study of creativity, suggesting that testing different approaches can lead to a better understanding and implementation of creative drama. This perspective is important for educators who wish to improve their teaching practices. Using various methods, teachers can identify the strategies that resonate most with their students, thereby improving the learning outcomes of creative dramatic activities.

Another critical factor is the context of Syrian refugees' education in Türkiye. Taskın and Erdemli (2018) explore the challenges and opportunities this unique situation presents for the use of creative drama in education. They point out that creative drama can be a powerful tool for commitment, helping refugee students to express their experiences and feelings in a new environment. This adaptability shows that creative drama is not only compelling for traditional university students but can also meet the needs of marginalized groups. Educators can help students from different backgrounds connect more deeply with the subject by incorporating culturally relevant themes.

In summary, the application of creative drama in university education in Türkiye is shaped by cultural influences and various educational results. It is clear that when educational institutions prioritize a culture of innovation and recognize the various needs of their student populations, they can improve the efficiency of creative drama as a teaching method. Understanding these dynamics is crucial to maximizing the advantages of creative drama in various educational contexts, creating a richer learning experience for all students involved. In exploring creative drama in university education, it is essential to compare how different countries approach this teaching method and to include the results of their practices. According to Dearden and Macaro (2016), countries vary significantly in how they adopt creative drama in higher education. For example, in the United States and the United Kingdom, creative drama is often seen as a valuable tool to enhance students' engagement in transversal skills, such as communication and teamwork.

Ozarelli and Rivenburgh (2016) provide important insights into how creative drama promotes entrepreneurial intention, a critical ability in today's labor market. Their study highlights how participation in creative drama can foster students' proactive problem-solving skills and increase their trust. This aspect is particularly relevant in Türkiye, where higher education aims to prepare students for a competitive workforce. By engaging students in real-world scenarios through

improvisation and role-playing games, creative drama helps them think critically and develop their decision-making skills. Therefore, students become more adaptable and innovative.

In an international context, the search by Zubaidah et al. (2017) illustrates how creative drama can enhance creative thinking through differentiated educational strategies. They argue that these strategies meet various learning styles and preferences, making education more inclusive. This aligns with the cultural importance placed on creativity and individual expression in many Western countries. For example, in the United States and Western Europe, creative drama is widely used in universities to encourage interdisciplinary learning and student collaboration. This teaching approach not only benefits students' creative and critical thinking but also strengthens their teamwork skills. Cultural influences play a crucial role in modeling how creative drama is perceived and applied in educational contexts. In Türkiye, attention to collective learning through dramatic exercises reflects traditional values of cooperation and social interaction. On the contrary, in countries such as the United States and the United Kingdom, there is a more individualistic approach to learning, often focusing on personal expression and career.

Pedagogically, the results of using creative drama in Türkiye can be quite distinct from those observed in other cultures. For example, Turkish universities can emphasize creativity in community development and cultural heritage. This can enrich the learning experience by integrating creative drama into local contexts, while international applications can prioritize innovation and individual outcomes. In summary, the effectiveness of creative drama as a pedagogical tool is profoundly shaped by cultural factors. The integration of creative drama into university education has promising potential to develop key skills among students in Türkiye, as in other countries. The synthesis of results from various studies indicates that creative drama serves educational objectives and cultural aspirations, helping students navigate their future careers with creativity and enhanced entrepreneurial skills.

A Comprehensive Analysis of the English Language and Literature Department in Türkiye

The structure of the English and Literature departments in Türkiye is designed to provide a complete education. These departments combine a solid base of linguistic theory with real-world applications. Many universities aim to create curricula that mix literature, linguistics, and teaching methods. This combination helps students engage in a rich, varied learning experience. Departments generally offer courses in different areas, such as English, linguistics, and language teaching. When studying these subjects, students gain an integrated understanding of the English language and its literature. They learn language rules and how to think critically about texts and their meanings. This structure supports the development of important skills, such as critical thinking and creativity, which are necessary for language students.

However, there are specific challenges to the effective implementation of this study plan. Teachers often face the difficult task of adapting to new and innovative teaching practices. As Kırkgöz (2008) points out, the need for curricular innovation is particularly evident in Turkish primary education, where educators may struggle to incorporate new methods into their classrooms. This challenge is also evident in the English and Literature departments, where academics must find ways to engage students with modern educational techniques while also covering essential theoretical content.

In addition, the diverse educational backgrounds and students' learning needs pose challenges to the teaching process. Many students come from diverse educational backgrounds and have varying levels of English proficiency. As a result, it can be a challenge for instructors to tailor instruction to meet individual learning needs in their classrooms. This diversity requires educators to be flexible and inventive, adapting their instructional methods to meet each student's unique needs.

Also, the educational landscape in Türkiye is often shaped by broader bureaucratic and institutional frameworks. Policies set by the government and educational authorities can affect curriculum design, the resources available to teachers, and the overall quality of education. As a result, educators in the English language and literature department should navigate these regulations while striving to deliver high-quality education to their students.

In general, the structure of the English language and literature departments in Türkiye reflects an effort to integrate several components of language education. While this framework is designed to improve students' learning and commitment, it is important to recognize the challenges educators face. Addressing these challenges requires collaboration between teachers, administrators, and policy formulators to create a supportive environment for innovation in teaching practices. Educational practices in English language and literature departments in Türkiye primarily focus on using literature to teach the language. Hişmanoğlu (2005) explains that teaching English through novels, poems, and plays helps students improve their linguistic skills while also introducing them to different cultures. This method provides a richer educational experience by combining language learning with cultural understanding.

There has been a change towards more modern teaching methods in recent years. For example, the flipped classroom model has become more popular. In this approach, students learn new content at home, often through videos or reading materials, and the task that used to be done at home is now done in class under their teachers' guidance. Basal (2015) and Turan & Akdag-Cimen (2020) discuss how this model can make learning more active and attractive to students. Instead of just listening to conferences, students participate more in discussions and group work, which can lead to a deeper understanding of the material.

Despite these positive changes, many teachers in Türkiye face challenges in implementing modern teaching methods. A challenge is the need for professional development and training. Teachers may lack the skills or experience to use new technologies effectively, making it difficult to adopt them.

Another problem is that the classroom environment may not always support innovative teaching methods. Large classes are standard in many Turkish universities, which can help teachers involve students in active learning. In a large class, it becomes difficult for the teacher to provide individual attention, which is vital to the success of student-centered methods. Therefore, educators may have difficulty balancing the need for thorough instruction with the desire to involve students more interactively. Finally, the evaluation methods used also shape how educational practices are formed. Many departments rely heavily on standardized tests that favor memorization, understanding, and critical thinking. This can deter teachers from trying new, interactive approaches, as they may feel that such methods do not align with the evaluation criteria.

Köksal's (2019) research shows that instructor assessments at some Turkish universities provide valuable insights into practical teaching approaches. Student teachers often notice that the

experience of actual class helps them understand the challenges and successes of various didactic methods. These experiences help them give meaning to the theories they learn in classes and put them into practice. These new practices may pave the way for innovative teaching and learning techniques, such as creative drama.

In addition, the curriculum often emphasizes literature, critical analysis, and linguistic skills. Students learn to read and analyze literary texts, which helps them develop their analytical thought skills. The courses could cover English, American, and world literature, exposing students to different cultures and perspectives. Although this broad approach is advantageous, some educators argue for a stronger emphasis on practical linguistic skills, particularly speaking and writing. The unique characteristics of the English language and literature departments in Türkiye also stem from the country's diverse educational landscape. Each institution can adopt different educational methods based on its philosophy and objectives. Some schools can emphasize research and academic writing, while others focus on language acquisition and communication skills. This diversity can create a varied educational experience for students, depending on where they study.

This current evolution highlights not only the unique characteristics of these departments but also the challenges posed by preparing students for an increasingly globalized world. Students' reflections provide valuable insights for ongoing discussions on the effectiveness of English education in Türkiye.

Integrating Creative Drama in the Curriculum of English Language and Literature Departments in Türkiye

In the Turkish context, the effectiveness of integrating creative drama into English education is particularly relevant. Doğançay-Aktuna and Kiziltepe (2005) argue that innovative teaching methods can significantly improve the quality of English education. They emphasize that traditional educational approaches often fail to meet students' diverse needs, leading to a lack of motivation and commitment. By incorporating creative drama, educators can foster a more dynamic, responsive learning environment that addresses these challenges.

In addition, the use of creative drama can facilitate collaboration between students. When they work together on a dramatic project, they must communicate, negotiate, and provide comments. This collaboration process not only improves their linguistic skills but also fosters a sense of community and belonging within the class. While students engage with their peers, they are more likely to feel motivated and invested in their learning.

In addition, integrating creative drama into the program can help students connect more deeply with the literature they study. Thanks to dramatic activities, students can practically explore themes, characters, and plots, making the material more relatable and engaging. This connection can lead to a greater appreciation of literature and a stronger desire to learn a language.

According to Gilakjani (2017), using various teaching methods, such as drama, not only increases linguistic skills but also improves general communication skills. These communication skills are vital to success in academic environments, as they allow students to express their ideas clearly and interact effectively with colleagues and instructors. In addition, students who participate in drama-based activities often feel more motivated and report better retention (Hışmanoğlu, 2005). This increase in motivation can be attributed to the practical experience that drama offers. When

students work through scenarios or participate in dramatizations, they memorize vocabulary and grammar rules and apply their linguistic skills in real-life situations. This type of active learning makes the language acquisition process more significant and pleasant.

Research analyzed to date consistently supports the idea that integrating creative drama into educational practices adds a pleasurable element to learning. It transforms how students interact with language, making them more active participants in their educational journey. Since educational stakeholders in Türkiye consider curriculum improvements, the evidence advocates the inclusion of innovative teaching strategies, such as creative drama. Involving students through drama meets their educational needs and prepares them for effective communication in a globalized world.

Findings

This section presents the study's findings by addressing each research question individually. The findings are derived from a comprehensive review of literature on creative drama in higher education, focusing on its applications in English language and literature departments globally and in Türkiye.

1. How can creative drama be effectively integrated into English language and literature departments at the higher education level in Türkiye?

This study reveals that the successful integration of creative drama into English language and literature curricula in Türkiye requires a multi-faceted approach that includes curriculum revision, teacher training, administrative support, and interdisciplinary collaborations. Institutions that have successfully implemented creative drama often introduce dedicated drama-based courses, integrate drama techniques into existing literature and language courses, and provide ongoing training for educators. A key finding is that institutions must create structured policies that encourage experiential learning methods to complement traditional lecture-based teaching. To illustrate, in Rızaoğlu's (2006) study, creative drama is a highly communicative activity. It might be regarded within the framework of the communicative method, although there is no particular psychological or linguistic theory behind it. Its emphasis on learner needs, flexibility, fluency, and support for creativity makes creative drama reflective of the communicative method, given its intimate link with real life. Furthermore, the contexts that inspire the students to experiment with the powers of language are included in the functional-notional syllabus. Teachers using the communicative approach to language instruction can therefore include creative drama in their syllabi without giving it a second thought. Adopting creative drama as a tool for teaching languages other than English will also prove quite beneficial, as language learners follow similar paths toward competency in a foreign language.

2. How is creative drama currently used in higher education institutions worldwide, particularly in English language and literature programs?

Creative drama techniques significantly improve language acquisition in higher education. Studies show that role-playing activities foster interactive learning environments, thereby improving linguistic skills. In Canada, Shapiro and Leopold (2012) emphasize the importance of role games as a dynamic teaching method that encourages participation. Similarly, in countries such as Japan and Brazil, educators report greater motivation and trust among students who use drama techniques,

demonstrating the techniques' effectiveness across diverse cultural contexts. In general, these methods lead to positive results in language learning worldwide.

In contrast, many higher education institutions in Türkiye have yet to implement these techniques on a large scale. While some universities experiment with small-scale drama workshops or extracurricular theater clubs, there is a lack of systematic, curriculum-based adoption of creative drama.

3. What are the pedagogical benefits of creative drama in terms of student engagement, linguistic proficiency, and literary interpretation?

The study confirms that creative drama significantly enhances student learning outcomes in several ways:

Student Engagement: Drama activities transform students from passive recipients of knowledge into active participants in the learning process. Research indicates that students involved in creative drama are more motivated, engaged, and willing to take risks in language learning.

Linguistic Proficiency: Findings show that drama-based techniques improve fluency, pronunciation, vocabulary retention, and communication skills. By participating in role-play and improvisation, students internalize language structures and develop a more natural command of spoken and written English.

Literary Interpretation: Creative drama helps students develop a deeper understanding of literary texts by encouraging embodied learning, where students actively engage with characters, historical contexts, and thematic elements through performance. This method allows for multiple interpretations of texts, fostering critical thinking and analytical skills (Piazzoli, 2018).

4. What are the challenges and barriers preventing the widespread adoption of creative drama in Türkiye's higher education system?

Several key challenges hinder the integration of creative drama into English language and literature departments in Türkiye:

Lack of Institutional Support: Many universities prioritize traditional teaching methods, and there is limited recognition of drama-based learning as a legitimate pedagogical approach.

Insufficient Instructor Training: Educators often lack specialized training in drama-based pedagogy, making them hesitant to adopt creative drama techniques in their teaching.

Rigid Curriculum Structures: University curricula in Türkiye emphasize lecture-based instruction and standardized assessment, leaving little room for experiential or interactive learning methods.

Limited Resources: Unlike institutions in countries where drama is integrated into education, many Turkish universities lack access to drama spaces, funding for theater programs, and educational materials tailored to drama-based instruction.

Cultural and Pedagogical Resistance: Some educators and policymakers view drama as an extracurricular activity rather than a core teaching tool, leading to resistance in fully integrating it into academic programs (Doğan & Cephe, 2018).

5. What best practices and successful models from other countries can be adapted to fit the educational context of Türkiye?

According to a study by Papavassiliou-Alexiou & Zourna (2016), Greek universities have successfully embedded drama into teacher education programs through the design of elective and compulsory courses. The following are some of the techniques used:

Drama-based Curriculum Design: Türkiye can adapt drama modules into literature, linguistics, and language acquisition courses.

Based on the Yumurtacı and Mede (2021) study, which showed the beneficial effects of creative drama on vocabulary development and creative thinking skills among young English learners in Türkiye, the table below presents a lesson plan aligned with the research results. Appropriate content changes allow this approach to be adapted for English-language and literature courses at universities.

Stage	Activity	Drama Technique	Learning Outcome
Warm-Up	Students form a circle; each shares a one-word emotion and freezes in a pose.	Mirror Exercise/ Freeze Frame	Foster emotional awareness and engagement.
Introduction	Brief lecture on the short story's plot and characters.	Discussion + Story Mapping	Activate background knowledge and focus on critical elements.
Character Walk	Students walk as if they were a character from the story.	Role-Play / Physicalization	Embody character traits; deepen empathy and interpretation.
Scene Reenactment	In small groups, students perform selected scenes with improvisation.	Improvisation & Role-Play	Practice oral communication, interpretation, and collaboration.
Debrief & Analysis	Reflect on performance and compare interpretations to the text.	Reflective Discussion	Develop critical thinking, textual analysis, and self-expression.
Creative Extension	Students write a journal entry from the POV of a character.	Creative Writing	Synthesize learning through personalized, reflective expression.

Compared to conventional approaches, creative drama greatly enhanced students' vocabulary acquisition (Yumurtacı & Mede, 2021, p. 121).

Interdisciplinary Collaboration: Turkish universities could collaborate with theater professionals to offer workshops, guest lectures, and practical applications of drama techniques, thereby

enhancing learning opportunities. Through workshops, co-teaching, and integrated performance-based pedagogy, the study describes how educational researchers and theater professionals worked in the “Drama for Schools” (DFS) program, thereby effectively bringing professional artists into teacher education programs. The authors advise repeating such structures in different higher education environments since this multidisciplinary paradigm enhances teaching quality and learner results (Cawthon & Dawson, 2011, p. 3)

Teacher Training Programs: Türkiye could introduce professional development programs to equip academics with theoretical and practical knowledge of creative drama.

Assessment Strategies: Alternative assessment methods, such as performance-based evaluations, reflective journals, and creative writing assignments, can be used in the English language and literature departments of universities.

By adapting these practices, Turkish universities can overcome existing barriers and create an engaging, interactive, and student-centered learning environment.

6. What strategies can be implemented to train educators and modify curricula to support the integration of creative drama into university-level English language and literature courses?

Sefton-Green, Thomson, Jones, & Bresler (2011) highlight that in multiple international cases, drama has been formally integrated into university curricula, particularly within arts, literature, and education faculties. They also emphasize the importance of continuous professional development and structured workshops for teachers by applying some of these techniques:

Developing Training Programs for Educators: Universities should establish in-service workshops for educators focused on creative drama methodologies. This can include hands-on training, certification programs, and professional development courses. The study by Horasan Doğan (2017, p. 151) emphasizes that comprehensive in-service training is essential for the practical application of creative drama in ELT settings. These ought to be practical applications, introspective exercises, and hands-on seminars that empower teachers in drama-based pedagogy to grow confident and competent. Many teachers, the author says, feel unprepared and would profit from organized certification or professional development programs.

Incorporating Drama Modules into the Curriculum: Instead of treating drama as an extracurricular activity, universities should formally integrate it into existing courses, such as English literature, linguistics, and communication studies. Dawoud, Hasim, and Saad (2022, p. 151) suggest that rather than being seen as an extracurricular or elective activity, drama should be included straight into the official curriculum of language and literature studies. They offer international models whereby English literature, linguistics, and communication courses include theatrical modules to stimulate originality, increase participation, and raise communicative competency.

Establishing Creative Drama Labs: Creating dedicated drama spaces where students can participate in improvisational exercises, literary re-enactments, and collaborative storytelling will provide structured, practical exposure to drama-based learning. Theatrical environments are created to let students participate in narrative storytelling, improvisational scene creation, and historical reenactment. Emphasizing the importance of organized, physically equipped drama labs in university courses, these immersive experiences helped students understand course materials by theatrical embodiment (Nelson & Hood, 2021, p. 48)

Promoting Institutional Support and Policy Changes: University administrations should recognize drama-based learning as a valuable pedagogical tool by allocating funding and resources and providing curriculum flexibility for creative drama initiatives. Göksel (2025) emphasizes, especially in language teacher preparation, the transforming power of drama-based instruction when integrated across disciplines. Supported by committed budgets, staff development, and administrative alignment, the study advocates institutional policy changes to acknowledge drama as a legitimate, research-backed instructional method, backed by cross-departmental integration of drama (e.g., literature, language acquisition, education studies) (p. 112)

Discussion, Conclusion, and Recommendations

The authors contend that instructional innovation, such as adding drama into multidisciplinary settings—e.g., literature, language, and education—requires institutional alignment, including curriculum flexibility, money, and cultural receptivity to non-traditional approaches. Major obstacles they also point out are administrative opposition, inadequate departmental cooperation, and the lack of strategic policy guidance.

This material immediately backs up your advice to apply creative drama in areas such as English, linguistics, and education, and to encourage institutional support at the systemic level.

Address policy-level changes to ensure sustainable implementation (Çalışkan & Zhu, 2021, p. 193).

Kaynakça

Annetta, L. A., Minogue, J., Holmes, S. Y., & Cheng, M. T. (2009). Investigating the impact of video games on high school students' engagement and learning about genetics. *Computers & Education*, 53(1), 74–85.

Arbo, P., & Benneworth, P. (2007). Understanding the regional contribution of higher education institutions: A literature review. *OECD Education Working Papers*, No. 9. OECD Publishing.

Baldwin, P. (2012). *With drama in mind: Real learning in imagined worlds*. A&C Black.

Basal, A. (2015). The implementation of a flipped classroom in foreign language teaching. *Turkish Online Journal of Distance Education*, 16(4), 28–37.

Cawthon, S. W., Dawson, K., & Ihorn, S. (2011). Activating student engagement through drama-based instruction. *Journal for Learning through the Arts*, 7(1). <https://escholarship.org/uc/item/6qc4b7pt>

Cawthon, S. W., & Dawson, K. M. (2011). Drama-based instruction and educational research: Activating praxis in an interdisciplinary partnership. *International Journal of Education & the Arts*, 12(17), 1–21.

Çabuker-Soyçelik, K., & Hotaman, D. (2022). Yaratıcı drama eğitimi alan öğretmenlerin derslerinde yaratıcı dramayı kullanma düzeyleri ve karşılaştıkları güçlükler. *Ulakbilge*, 72, 427–433.

Çakar, N. D., & Eürk, A. (2010). Comparing innovation capability of small and medium-sized enterprises: Examining the effects of organizational culture and empowerment. *Journal of Small Business Management*, 48(3), 325–359.

Davies, D., Jindal-Snape, D., Collier, C., Digby, R., Hay, P., & Howe, A. (2013). Creative learning environments in education—A systematic literature review. *Thinking Skills and Creativity*, 8, 80–91.

- Dearden, J., & Macaro, E. (2016). Higher education teachers' attitudes towards English medium instruction: A three-country comparison. *Studies in Second Language Learning and Teaching*, 6(3), 455–486.
- Doğan, S. H., & Cephe, P. T. (2018). A suggested syllabus for a creative drama course in ELT. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 14(1), 92–108. <https://dergipark.org.tr/en/pub/jlls/issue/43364/527982>
- Doğançay-Aktuna, S., & Kızıltepe, Z. (2005). English in Türkiye. *World Englishes*, 24(2), 253-265.
- Dawoud, L. K. A., Hasim, Z., & Saad, M. R. M. (2022). Creative drama in language education: A systematic literature review. In *Higher Education: Research from an Asian Perspective* (pp. 145–159). Springer.
- Dutton, H., & Rushton, K. (2021). Developing literacy and language through drama pedagogy in a translanguaging space. In *Drama pedagogy: Subverting and remaking learning in the third space* (p. 332). Australian Journal of Language and Literacy.
- Evans, R. (2001). *The human side of school change: Reform, resistance, and the real-life problems of innovation*. John Wiley & Sons.
- Fu, J. (2013). Complexity of ICT in education: A critical literature review and its implications. *International Journal of Education and Development Using ICT*, 9(1), 112–125.
- Gilakjani, A. P. (2017). A review of the literature on the integration of technology into the learning and teaching of English language skills. *International Journal of English Linguistics*, 7(5), 95–106.
- Göksel, E. (2025). *Drama in teacher education: Radical spaces of possibility* (Doctoral dissertation, University of Zurich).
- Hart, A., Uuscheck, B., & Christel, M. (2016). Drama and engagement: The influence of classroom theater activities on reading and critical thinking. *Youth Theatre Journal*, 30(2), 137–149. <https://doi.org/10.1080/08929092.2016.1187761>
- Hart, J., Onuscheck, M., & Christel, M. (2016). *Acting it out: Using drama in the classroom to improve student engagement, reading, and critical thinking*. Routledge. <https://www.taylorfrancis.com/books/mono/10.4324/9781315559513/acting-juliet-hart-mark-onuscheck-mary-christel>
- Horasan Doğan, S. (2017). *The effects of creative drama on ELT student teachers' metacognitive awareness and teaching skills* (Doctoral dissertation, Gazi University).
- Hişmanoğlu, M. (2005). Teaching English through literature. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 1(1), 53-66.
- Kırkgöz, Y. (2008). A case study of teachers' implementation of curriculum innovation in English language teaching in Turkish primary education. *Teaching and Teacher Education*, 24(7), 1859-1875.
- Knight, J. (2004). Internationalization remodeled: Definition, approaches, and rationales. *Journal of Studies in International Education*, 8(1), 5–31.
- Köksal, D. (2019). Learning while teaching: Student teachers' reflections on their teaching practicum. *Journal of Language and Linguistic Studies*, 15(3), 895–913.
- Lai, E. R. (2011). Critical thinking: A literature review. *Pearson's Research Reports*, 6(1), 40–41.
- Leung, A. K. Y., Maddux, W. W., Galinsky, A. D., & Chiu, C. Y. (2008). Multicultural experience enhances creativity: The when and how. *American Psychologist*, 63(3), 169.

Koroncu-Özbilen, D. (2026). Integrating creative drama into higher education: Strategies for English language and literature departments in Türkiye. *Yaratıcı Drama Dergisi*, 21(1), 127–144.

Long, H. (2014). An empirical review of research methodologies and methods in creativity studies (2003–2012). *Creativity Research Journal*, 26(4), 427–438.

Martins, E. C., & Terblanche, F. (2003). Building an organizational culture that stimulates creativity and innovation. *European Journal of Innovation Management*, 6(1), 64–74.

Nelson, A. J., & Hood, M. (2021). Performing history: A new model for the college theatre classroom. *International Journal of Arts Education*, 19(2), 45–60.

O'Toole, J., & Dunn, J. (2002). *Pretending to learn: Helping children learn through drama*. Pearson Education.

Ozaralli, N., & Rivenburgh, N. K. (2016). Entrepreneurial intention: Antecedents to entrepreneurial behavior in the USA and Türkiye. *Journal of Global Entrepreneurship Research*, 6, 1–32.

Qian, M., & Clark, K. R. (2016). Game-based learning and 21st-century skills: A review of recent research. *Computers in Human Behavior*, 63, 50–58.

Papavassiliou-Alexiou, I., & Zourna, C. (2016). Teachers' professional competences: What has Drama in Education to offer? An empirical study in Greece. *Professional Development in Education*, 42(5), 767–786. <https://doi.org/10.1080/19415257.2015.1127270>

Piazzoli, E. C. (2018). *Embodying language in action: The artistry of process drama in second language education*. Palgrave Macmillan.

Rızaoğlu, F. (2006). Yaratıcı Drama Yardımıyla İngilizce Derslerini Yaşamla Buluşturmak. *Yaratıcı Drama Dergisi*, 1(1), 115-129.

Sefton-Green, J., Thomson, P., Jones, K., & Bresler, L. (2011). *The Routledge international handbook of creative learning*. Routledge.

Shapiro, S., & Leopold, L. (2012). A critical role for role-playing pedagogy. *TESL Canada Journal*, 30(1), 120–120.

Taskın, P., & Erdemli, O. (2018). Education for Syrian refugees: Problems faced by teachers in Türkiye. *Eurasian Journal of Educational Research*, 18(75), 155-178.

Turan, Z., & Akdağ-Cimen, B. (2020). Flipped classroom in English language teaching: A systematic review. *Computer Assisted Language Learning*, 33(5-6), 590–606.

Van Laar, E., Van Deursen, A. J., Van Dijk, J. A., & De Haan, J. (2017). The relation between 21st-century skills and digital skills: A systematic literature review. *Computers in Human Behavior*, 72, 577-588.

Yumurtacı, N., & Mede, E. (2021). Using creative drama in teaching English to young learners: Effectiveness on vocabulary development and creative thinking. *Ilkogretim Online - Elementary Education Online*, 20(1), 115–128. <https://doi.org/10.17051/ilkonline.2021.01.017>

Zubaidah, S., Fuad, N. M., Mahanal, S., & Suarsını, E. (2017). Improving the creative thinking skills of students through differentiated science inquiry integrated with a mind map. *Journal of Turkish Science Education*, 14(4), 77-91.